

Giới thiệu Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con

Thể loại: Truyện teen

Câu chuyện xoay quanh một siêu sao và cô vợ vô cùng trẻ con. Tình yêu của họ phải trải qua vô vàn thử thách và sóng gió. Cuối cùng họ có thể nắm tay nhau bước tiếp trên con đường hạnh phúc không? Mời các theo dõi và đón đọc nhé.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Cuộc gặp gỡ định mệnh

Tiếng chuông điện thoại vang lên, 1 cô gái mặc 1 cái áo choàng từ phòng tắm bước ra, cô vợ lấy cái điện thoại đang reo ầm ĩ kia nghe máy: - Alo

Đầu dây bên kia vang lên giọng 1 cô gái đầy chất trẻ trâu:

- Alo, Vy hả? rảnh ko? lát đi xem ca nhạc với tụi này ko? hôm nay có ak nam thần hát đó đi nha? lát nữa 5h chiều tại công viên Hoàng Gia nhe tút...tút....

Đầu dây bên kia đã ngắt mà ko để cô chen vào 1 câu nói nào, cô nhìn cái điện thoại rồi quăng nó lên giường.

5h chiều tại công viên Hoàng Gia. 1 cô gái có mái tóc dài ngang lưng màu đen huyền, cô mặc 1 cái áo thun đen có in hình con mèo, 1 cái quần jean ngắn, đang dạo bước tìm chỗ mấy con nhỏ bạn thì cô đi wa và dừng lại tại 1 cây hoa anh đào Nhật Bản rất to, cô đứng nhìn ngắm từng cánh hoa rơi cảm thấy rất bình an và nhẹ nhõm. Đang ngắm hoa thì cô bỗng chợt nhớ là 3 đứa bạn đang đợi mình, cô vội way người bước đi thì cảm thấy dưới chân đang giẫm phải cái gì đó hơi cứng, vì bản năng thích phá cô liền dùng sức nhấn mạnh chân xuống thì bỗng có tiếng la:

- Ai.....daaaaa...aaaa

Cô liền nhìn xuống thì thấy cái bản mặt của 1 ak trai đang nhăn nhó như khi ăn ớt, rên la, theo bản tính cô ko ngà ngại sút thẳng vào mặt làm anh ta ngã ra sàng, vừa sút cô vừa hét:

- Á.....á.....aaa TÊN BIẾN THÁI.

Anh chàng quản lý ở phía sau thốt lên:

- Oh my god, trời ơi. Rồi vội vàng chạy lại đỡ hấn ngồi zậy, phui đất cát trên người xuống, rồi 1 dòng máu đỏ tươi từ mũi hấn chảy ra, người quản lý liền tìm khăn giấy nhưng ko có. Thấy vậy cô lấy từ trong túi ra 1 chiếc khăn tay thêu 1 cảnh hồng rất đẹp rồi đưa cho người quản lý để lau máu, xong rồi cô mới xia xối ak ta:

- Hừ, đáng đời.

- Nè cô kia làm gì mà bạo lực zừ zậy?

Hấn cứ nghênh nghênh cái mặt lên mà hỏi cô, nhìn thấy cái mặt đẹp trai mà bị cô lm cho móp méo, cô lắc đầu ra vẻ thương tiếc rồi nói:

- Ai bảo ak dê tui làm gì? ha, cho đáng đời hahahaha. Cô cười đắc ý

- Nè tui chỉ làm rơi cặp kính rồi cúi xuống nhặt nó thôi chứ thôi mà thêm dê cô làm gì, cái chân thì ngắn thân hình thì như con nầm lùn ai mà thêm dôm, đã zậy đập tay tui mà còn nhấn xuống nữa, cô có phải con người ko zậy? con gái gì mà mạnh như quý.

Cô nghe hấn ta nói mà tức muốn xi khối dám chê cô nầm lùn, rồi còn nói cô là ko phải con người nữa chứ, "được, ak cứ đợi đó" cô nhìn xuống đất thấy 1 cặp kính đen đang nằm lẩn lóc dưới đất, nhoen miệng cười nham hiểm cô mới nói với hấn ta:

-Zậy lỗi ko phải do ak?

- Đúng rồi.

- Cũng ko phải do tôi, MÀ LÀ DO CÁI NÀY.

Cô vừa hét vừa đập bẹp cặp kính của hấn rồi sau đó quay đi mà ko thèm để ý đến hấn đang giận đến mức nào, cặp kính của hấn đáng giá mấy chục ngàn đô chứ chẳng ít gì.

- Rồi cô cứ đợi đó nếu trái đất tròn ta sẽ còn gặp nhau nữa. Hấn quăng cặp kính vào sọt rác và đi với lòng hậm hực.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Người yêu cũ

Sau khi trả thù xong cô bỏ đi với giọng cười nham hiểm, đang hả hê thì tiếng chuông điện thoại vang lên. Im tắt đi nụ cười đó, cô bắt máy đầu dây bên kia là 1 giọng nữ trầm nghe mà lạnh sống lưng:

- Cô Khải Vy, chừng - nào - cô - tới - hả?

- Ah..h em xin lỗi nha chị Ngân, máy chị đang ở đâu zậy em tới liền nè? Cô chuyển giọng nịnh nọt.

- Thôi, khỏi đi, giờ bà tới chỗ công sở vé của nhà hát Hoàng Gia đi, tui tui đang tới đó nè, vậy nha.... tút.... tút..

Vừa cúp máy cô đã phóng như bay tới chỗ đã hẹn và thấy mấy con bạn ở đó chờ cô tới để xử lí tội đi trẻ. Vừa tới noichi thấy 2 đứa Ngân với Nhi, cô mới hỏi:

- Ủa bà Oanh đâu sao chỉ có 2 bà vậy?

- Tại bà đó, nó đi xử lí cái bụng rồi. Nhi trả lời.

Cô thắc mắc hỏi lại:

- ủa, sao tại tui? nó đi toilet là chuyện của nó mắc mó gì tới tui? Cô chu mỏ.

- Haizz... tại ngồi chờ mày mà nó đã tu hết 2 chai xì-teen, 2 cây kem, 10 cây bò lụi nên giờ nó zô ôm cái toilet ở trong luôn rồi. Nhi kể lể.

Cô lấy điện thoại ra bấm số gọi cho con bạn tội nghiệp của mình:

- Alo, mày còn sống hay mày đã chết mà còn ko chịu thò mặt ra cho tao coi hả?

- Con quỷ, mày đứng đó đợi tao, tao lết lại chỗ mày liền. Giọng của Oanh đầy hận thù.

Vừa cúp máy xong, 1 bàn tay to đặt lên vai cô, cô thầm nghĩ “ tên nào chán sống rồi chắc “ rồi cô way lại định đám cho kẻ đó 1 đám thì mới giặt mình, đó là kẻ mà cô ghét nhất, người đã làm cô ko còn tin tưởng vào tình yêu nữa, làm cô thê thảm suốt 1 năm trời, cô ko bao giờ quên đc tên khốn nạn đó

Vũ Hoàng Nam

(Vũ Hoàng Nam: 20t, giám đốc trẻ tuổi của tập đoàn Hoàng Vũ, bang chủ của bang hội Hưng Hoàng, sát gái ghê gớm)

(1 năm trước, cô và hấn gặp nhau trong 1 buổi party của tập đoàn Dolly fa của ba cô, lúc đó hấn ta giả vờ tiếp cận thân mật với cô, mỗi ngày đưa cô đi ăn, xem phim, đưa cô về tận nhà, nhắn tin cho cô, nói yêu cô, làm cho cô tin tưởng rằng hấn ta yêu cô thật, nhưng cô nào biết rằng đằng sau bộ mặt đó là 1 âm mưu thâm độc, hấn muốn tài sản của gia đình cô nên đã cố tình tiếp cận cô. Nhưng âm mưu đã bị đổ vỡ khi cô phát hiện ra âm mưu của hấn khi hấn đang nói chuyện với tên đồng bọn. Dù cô và hấn đã chia tay nhưng trái tim cô đã bị tổn thương vì đã yêu hấn thật lòng, cô ko còn tin tưởng vào tình yêu cũng bởi vì hấn, cô trở nên lạnh lùng cứng do hấn.)

- Ủa ak Nam. Nhi lên tiếng.

- Lâu rồi ko gặp! Ak khỏe ko? Ngân hỏi hấn mà nét mặt tỏ ra khinh thường.

Hấn thôi ko nhìn cô, way wa nói với Nhi và Ngân:

- Ừm, lâu rồi ko gặp, ak vẫn khỏe, còn em thì sao bé cưng?

Hấn way mặt wa nói với cô giọng đều đều, cô way lại nhìn hấn bằng nửa con mắt, nhét mép cười rồi nói:

- Trước khi muốn nói chuyện thì bỏ cái bàn tay dơ bẩn của ak ra khỏi người tôi mau. Hấn vội vàng rút tay lại rồi nói:

-Lâu ngày ko gặp sao em lạnh lùng với ak thế, dù gì cũng từng là người yêu của nhau mà, đúng ko?

Hắn khoát tay wa vai cô làm ra vẻ thân thiết lắm, cô nắm lấy bàn tay hắn bẻ ngược ra phía sau làm hắn la le đau đớn, cô mới nói:

-Ak khôn hồn thì đừng có xuất hiện trước mặt tôi nữa nếu ko cai gương mặt lừa tình này sẽ ko còn đâu, nghe rõ chưa?

Cô bỏ hắn ra, vừa đúng lúc Oanh đến nơi thì bị cô lôi vào trong nhà hát cùng với 2 con bạn kia, hắn xoa xoa cái tay và nói:

-Cô nghĩ là tôi sẽ bỏ cuộc sao? Cứ chờ đó!

Rồi hắn bỏ đi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Là hắn đó !

Vừa vào hội trường bốn người bọn họ đi thẳng lên hàng ghế đầu bỏ wa những cặp mắt đang nhìn họ mà ngơ ngác, sau khi yên vị, Ngân, Nhi và Oanh mới hỏi:

-Ê lm gì mà hỏi nãy đi trễ vậy?

Cô mới chán nản mà trả lời:

-Lúc nãy mới cãi lộn.

-Ai vậy? Trai hay gái, nam hay nữ. Oanh lên tiếng hỏi cô dồn dập.

-1 thằng con trai, có gì ko?

Mắt của Oanh sáng rõ lên khi nghe chữ “ trai “, cô ráng hỏi:

-Có.... có đẹp troai ko?

-Không.

Lúc này mặt Oanh xụ xuống mà ko nói 1 lời nào nữa.

-Thôi đi mày ơi! Mày biết là trai mắt của con Vy trai đẹp cỡ nào nó cũng nói là xấu nữa mà, đừng buồn nữa nhe. Nhi nhẹ nhàng an ủi.

-Ừ, đúng rồi đó. Ngân tiếp lời.

-Ừm. Chỉ có như vậy nó mới zui lên được.

Trong hội trường vang lên tiếng nói của MC:

-Kính thưa quý vị khán giả và đặc biệt là các fan cuồng nhiệt chương trình xin được phép bắt đầu với giọng hát đang được mến mộ với các bạn trẻ ở Việt Nam, vâng đó chính là Vũ Kỳ.

Vừa nhắc đến tên Vũ Kỳ là cả hội trường toàn là giọng của mấy con vịt mê trai la hét

-Vũ Kỳ, Vũ Kỳ,.....

-Oppa Vũ Kỳ của em

-Anh Vũ Kỳ.....

-.....

Và cũng ko ngoại lệ là Oanh, chỉ có cô Ngân và Nhi vẫn ngồi im mà ko động đậy hay để ý gì hết, cho đến khi giọng hát cất lên và con người đó bước ra sân khấu. Giọng hát đó đang hát mà cô yêu thích nhất “ oh baby i “, cô miêng cường nhìn cái tên đang hát và sau đó biểu hiện của cô là ngạc nhiên và tức giận. Cô way wa 2 con bạn đang ngồi dán mắt vào cái điện thoại, cô nắm lấy tay của Nhi và nhéo thật chặt khiến Nhi phải nhăn mặt và la lên:

-Ui..da, mày làm gì vậy? Biết đau ko?

-Ừa, có chuyện gì sao mày hốt hoảng dữ vậy?, có chuyện gì hả? Ngân hỏi khi thấy cô có biểu hiện lạ mà ko biết lí do vì sao. Cô 1 tay nắm chặt lấy tay của Nhi, 1 tay chỉ về hân miệng lắp bắp:

-H...hăn... hăn... hăn đó.....

-Hăn nào? Ah là Vũ Kỳ, ca sĩ đang hot nhất hiện nay mà, sao? Đẹp trai đúng ko? Tao biết mà rồi sẽ có ngày mày phải lung lay trước trai đẹp mà thôi, hahahaha. Nhi với Ngân cười làm cô tức xì khói.

-Lung lay cái con khi, tao ko bao giờ lung lay trước trai đẹp đâu.

-Vậy chứ sao mày hốt hoảng dữ vậy? Ngân hỏi lại.

-Tao có cái biểu hiện như vậy là do cái tên đang đứng trên sân khấu kia, hăn chính là người mà tao gây chuyện hồi sang nè!

Hai người kia như ko tin vào tai mình nữa, họ cứ hỏi dồn dập làm cô ko thể nào mà lưu vào bộ não cho kịp nữa.

-Hả? Cái gì? Mày kiểm chuyện với ngôi sao hả? Chết mày rồi! Mày có biết gia thế nhà anh ta lớn tới cỡ nào ko? Có thể nếu gặp lại anh ta sẽ ko cho mày toàn thân để về nhà đó!

Họ đe dọa cô nhằm mục đích để thấy được gương mặt sợ hãi của cô nhưng họ đã thất bại khi cô ko những ko sợ hãi mà còn thích thú nữa khi nghe họ nói ak sẽ ko cho cô toàn thân để về nhà.

-Ha, để tui xem ak sẽ làm gì tui nà, hahahaha. Cô cười nham hiểm, ánh mắt sắc lại nhìn về phía ak, Nhi và Ngân cảm thấy hơi sợ trước biểu hiện của cô:

-Ê, hình như tui cảm thấy con Vy nó đang toan tính cái gì đó thì phải?

-Ừm, tui cũng cảm thấy như vậy đó, theo tui chỉ 2,3 ngày nữa là sẽ có chuyện hay coi rồi, cứ chờ đi!

Hai người đồng loạt gật đầu nhìn cô rồi nói:

-Tội nghiệp cho cái tên Vũ Kỳ đó!

Còn chị Oanh thì đang la hét dữ dội:

-Anh Vũ Kỳ, Vũ Kỳ của em, anh đẹp trai wá! I love you, ah..a...a...

Bài hát vừa kết thúc, ánh đèn sân khấu sáng trở lại, cô đứng phất dậy, anh nhìn thấy cô, cô ban cho anh 1 nụ cười chết người và kéo lũ bạn đi về. Ak thầm nói:

-Ta sẽ gặp nhau sớm thôi! Khái Vy.

Lúc này ak đã cho người điều tra lí lịch của cô nên anh đã biết được tất cả những thứ về cô và 1 câu chuyện tình hết sức lạ lùng đã bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Về đến nhà, vừa ngồi xuống ghế chưa kịp uống nước thì cô đã nghe giọng oai oái của bà vợ lớn của ba cô, cô đến sống ở nhà này năm cô 5 tuổi, mẹ cô đã mất vì bệnh nặng, ba cô ko lo chăm sóc. Sau khi mẹ mất ông ấy đón cô về ở trong ngôi nhà sang trọng nhưng ko có tiếng cười nầy và chịu những lời uất ức cay đắng của bà mẹ ghẻ và đưa em kém 1 tuổi.

-Oh, con hoang về rồi àh? Ăn gì ko để mẹ đây làm cho hé?

Cô vẫn im lặng mà ko trả lời gì, ko phải là cô sợ mà là cô ko muốn chấp chút gì với bà ta chỉ cho mệt. Từ trong nhà bếp tiếng nói của nhỏ em vọng ra:

-Thôi đi mẹ ơi, người ta ko cần mẹ nấu đâu, người ta có thể tự lo mà, cai loại thấp hèn như vậy thì cần gì sự wan tâm lo lắng của người cao quý như chúng ta đâu, đúng ko mẹ?

-ừm, đúng rồi đó con!

Hai mẹ con họ cười chế giễu cô, cô cố gắng bình tĩnh, rót 1 ly nước đi đến chỗ 2 mẹ con họ, cô hóp 1 ngụm nước rồi phun thẳng vào mặt của con nhỏ em, sau đó cô nói:

-oh, nước này có cái mùi của con nhỏ thấp hèn như tôi nè, tui tính phun vào chỗ nào cho nó thấp hèn 1 chút nhưng đã lỡ phun trúng mặt cô rồi, xin lỗi nha!

Cô đổ hết phần nước còn lại vào đầu của con nhỏ em

-Đề người chị thấp hèn này rửa sạch những thứ dơ bẩn trên người đứa em cao quý nha!

Sau đó cô nhắm mắt lại rồi bóp nát cái ly thủy tinh, từng mảnh thủy tinh rơi xuống hòa vào những giọt máu đỏ tươi. Mặt của hai mẹ con bà ta tái xanh, sợ sệt nhìn cô bỏ đi lên phòng, khi cô khuất dạng sau cánh cửa cô em mới lên tiếng:

-Mẹ...eeee... con nhỏ đó dám đổ nước rồi còn phun vào mặt con nữa kia! Tức quá rồi, Mẹ làm gì nó cho con đi!

-Thôi được rồi để đó cho mẹ lo đi, giờ con đi chơi đúng không, mẹ cho con tiền nè!

-Trời! Có 1 triệu sau được, bạn bè con nó nói rồi sao. Con nhỏ đó nũng nịu.

-Muốn thì đi xin ba đó. Bà bỏ đi lên phòng, bỏ con nhỏ đó tức tối ở lại 1 mình.

.....

TẠI PHÒNG CỦA KHAI VY

Lên tới phòng cô vội đi tìm hộp cứu thương để băng lại vết thương đang chảy rất nhiều máu do chính cô gây ra cùng với cái ly. Cô rửa vết thương bằng thuốc sát trùng, dùng miếng gạc và băng y tế băng vết thương lại. Sau khi xong, cô nằm ngã ra giường, nhìn lên trần nhà cô nhớ lại những lời nói của bà Hồng (mẹ ghê) và Thiên Băng (nhỏ em) rồi bỗng nhiên nước mắt rơi xuống, cô đang khóc, khóc cho số phận, khóc vì mình ko còn mẹ, khóc vì khi bị người ta mắng, chửi rửa ko còn mẹ bảo vệ cho. Cô đã phải tỏ ra mạnh mẽ từ khi bước chân vào ngôi nhà này, có lúc cô cũng mệt mỏi khi mang cái vỏ bọc đó cô muốn 1 lần vứt bỏ cái vỏ bọc ấy được trở lại con người thật của chính mình nhưng có vẻ điều đó quá xa vời đối với cô, có lẽ cô sẽ phải mang cái vỏ bọc ấy đến suốt cuộc đời. Rồi cô thầm nói:

-Mẹ ơi! Con đã quá mệt mỏi rồi!

.....

(Trần Thiên Băng: 15t rất chanh và luôn dành mọi thứ của Vy, luôn âm mưu hại cô khi có cơ hội nhưng đều bị cô phản lại nên Thiên Băng luôn ôm cục tức trong lòng chờ cơ hội trả thù. Mẹ của Thiên Băng là bà Hồng 39t luôn giúp con mình bày ra trò hại Vy)

.....

Đôi lời của tác giả

Chào mí bạn! Hihi đây là tác phẩm đầu tay của mình, các bạn đọc nếu có gì thiếu sót mong góp ý cho mình với (lỗi chính tả luôn nhe) cảm ơn các bạn nhiều! ☐

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Làm vợ hờ 1 năm

-Gọi con lên đây có việc gì ko?

-Con về thay đồ trang điểm thật đẹp rồi đi theo ba. Ông trả lời cô mà cứ cầm đầu vào giấy tờ chẳng nói thêm 1 câu nào nữa, thậm chí còn chẳng thèm nhìn mặt cô.

Cô cuối đầu chào ông rồi bước ra khỏi phòng. Một lát sau cô bước xuống lầu, diện một bộ váy carô màu xanh nước biển, tóc cột cao, trang điểm nhạt nhìn ra đáng 1 thiếu nữ hiền thực.

Cô cùng với ông Long đi đến khách sạn & nhà hàng Vũ Kỳ, cô đi theo ba đến 1 phòng VIP, ông đưa 1 cái thẻ cho người đứng giữ cửa, người đó xem xét 1 hồi rồi mở cửa cho họ vào, cô và ông ấy bước vào thì thấy 1 người đàn ông và 1 người phụ nữ trung niên đang ngồi đó, cô cúi đầu chào họ rồi ngồi cạnh ba cô. Trước mặt cô là một cái ghế trống có lẽ còn có ai đó chưa tới.

Ba cô, ông ấy đang bàn với 2 người kia cái gì đó cô ko để ý lắm, đột nhiên người phụ nữ quay qua hỏi cô:

-Con là Khai Vy hả? càng lớn càng xinh nha!

-Ồ... dạ, Cô chỉ gật đầu vâng vâng dạ dạ.

-Ah... ta quên giới thiệu với con đây là bác Hùng và bác Lan bạn cũ của ba hồi còn đi học, còn cái ghế trống bên cạnh là của con trai hai bác đây.

(Những câu - "...” sẽ là câu suy nghĩ của các nhân vật)

-“ Con trai à, nếu được thì mình sẽ giới thiệu cho mấy con bạn mình để tụi nó biến thành đồ thành trò tiêu khiển mới được.... hahaha.”

Cô chỉ lo toan tính chuyện đến tối mà chẳng thêm để ý gì tới lời nói của bác Lan:

-Con trai bác tên là Vũ Kỳ, lớn hơn cháu 3 tuổi. Bác Lan nói mà ko biết rằng cô đang toan tính biến con trai cưng của mình thành trò tiêu khiển cho chúng bạn của cô.

Cô xin phép đi ra ngoài gọi điện thoại, nhưng khi cô vừa bước tới thì cánh cửa mở ra, sau đó 1 chàng trai bảnh bao bước vào, mái tóc màu trắng mặc trên người bộ đồ vest đen, dáng cao ráo, gương mặt này đối với cô rất là quen, quá quen là đến mức ko ai khác đó chính là Vũ Kỳ. Cô tròn mắt ngạc nhiên khi nhìn thấy hắn, cái điện thoại xinh xắn trên tay cô rơi xuống bị vỡ toan mang hình. Anh ta đi ngang qua cô nở 1 nụ cười đều nhìn cô rồi cúi xuống nhặt điện thoại lên và nói:

-Lần sau nhớ cẩn thận, có nhìn trai đẹp cũng đừng phá hoại tài sản của mình chứ, 20 triệu chứ chả ít gì đâu, chỉ có 2 cái duy nhất trên thế giới này thôi, cô bé ạ!

Cô chuyển từ ngạc nhiên sang tức giận rồi thất vọng:

-Cái gì? nhìn trai hả? bộ anh tưởng anh có giá quá ha? nằm mơ đi cưng!

Cô vội lấy lại điện thoại từ tay anh, lè lưỡi chọc quê, anh cảm thấy được độ trẻ con ko hề nhỏ từ cô nên cũng ko chấp nhứt gì đi lại bàn chào hỏi các vị phụ huynh. Còn cô thì đứng đó ánh mắt thương cảm nhìn cái điện thoại mà lòng xót xa:

-“ Ôi trời ơi LWEY của chị, chị sorry em, ngàn lần sorry em, chỉ tại cái tên đó mà em ra nông nổi này.... huhuhu, bây giờ mất toi 20 triệu lại còn là bản có giới hạn nữa chứ làm gì có phụ kiện mà sửa.... ủa mà sao hắn lại biết chứ, 2 bản này là do mình nhờ công ti sản xuất điện thoại có tiếng làm, 1 cái là mình đang giữ còn 1 cái nữa đã bị 1 vị khách mua lại trước khi giao lại cho mình, zậy làm sao hắn biết được chứ ko lẽ cái còn lại là hắn đang giữ, ko thể nào. “

Cô đành lúi thủi về chỗ ngồi, lại còn ngồi đối diện với cái tên đáng ghét đó nữa chứ. Bỗng nhiên anh ta lấy từ trong túi ra 1 cái điện thoại để lên bàn, cô thấy và liền nhận ra đó là cái điện thoại có cùng hiệu với cô LWEY, thì ra chính anh là người mua cái điện thoại đó, cô đã tức gờ lại càng thêm tức, anh ta cứ liên tục nhìn cô rồi cười còn cô thì cầm cái nĩa, mặt cô càng sứt bao nhiêu thì cái nĩa càng bị bẻ cong bấy nhiêu chỉ bằng 1 tay (chị mạnh giỏi). Khi cảm thấy cái nĩa đã ko còn có thể bẻ cong hơn được nữa, cô thu mặt lại để cái nĩa xuống bàn rồi nói với cô phục vụ:

-Cô làm ơn đổi cái nĩa khác giúp tôi.

3 vị phụ huynh cảm thấy hơi sợ khi nhìn thấy độ cong của cái nĩa do cô làm ra, hắn lên tiếng nói với cô phục vụ:

-Chị hãy lựa 1 cái nĩa nào mà có độ cứng nhất lên cho cô bé này đi ạ! Anh cười với cô ra vẻ khiêu khích, cô tức giận cãi lại:

-Tôi ko phải là con nít mà cứ kêu cô bé này cô bé nọ nha, anh.... già..!

-.....

Hai người cứ như thế mà đấu khẩu chẳng bận tâm 3 vị phụ huynh kia đang cười họ. Một lát sau 2 người buột phải dừng lại vì ba của cô lên tiếng can ngăn ;

-Thôi đủ rồi, có gì cười nhau rồi hãy 4 nói. Ông lên tiếng nói với đứa con còn đang bực tức của mình. Không gian im lặng khoảng 5s cô hét lên:

-Ba..aa.. ba vừa nói gì? sao lại có chuyện đám cưới đám cưới ở đây? Con mới có 16 tuổi mà cưới hỏi gì? Với lại con ko muốn kết hôn với cái anh già... à ko với cái anh này đâu! Cô cương quyết phản đối. Bác Lan mỉm cười nói với cô:

-Con à có gì từ nói đừng kích động như vậy!

-Nhưng mà Trước khi nói hết câu thì cô đã bị hắn cướp mất lời rồi:

-À, trước khi bàn đến chuyện này, tụi con có thể nói chuyện riêng với nhau có được ko ạ?

-Ừm, hai con cứ đi đi. Bác Hùng nói.

Anh kéo tay cô ra khỏi phòng còn cô thì la hét vùng vẫy:

-Này, này, này, thả tui ra, tui ko muốn đi với anh, thả ra.

Cửa phòng đóng lại 3 vị phụ huynh nhìn nhau, ông Long lo lắng hỏi:

-Liệu cháu Kỳ có thể làm con bé nhà tôi đổi ý hay ko nữa?

-Anh yên tâm thằng Kỳ nhà tôi đã chuẩn bị sẵn cho việc này nên chắc chắn mọi việc sẽ suông sẽ xuôi, anh cứ chờ xem. Bác Hùng lên tiếng trấn an ông bạn của mình.

10 phút sau cô và anh đi vào, mặt của cô lúc này trầm tĩnh hơn như đang suy nghĩ điều gì đó còn gương mặt của anh thì hơi đều và đặc ý lắm. Cô bỗng lên tiếng:

-Ba, CON ĐỒNG Ý KẾT HÔN.

Câu nói của cô đã làm 3 vị phụ huynh đứng hình trong giây lát và sau đó là vui mừng.

-Ừm zậy thì tốt rồi, chọn ngày cưới đi. Bác Lan vui mừng

-Zậy tuần sau đi! Bác Hùng.

-Nhưng con có 1 điều kiện. Câu nói của cô làm mọi người mất hứng.

-Điều kiện gì? Ba cô hỏi.

-Con sẽ đến sống ở nhà anh Kỳ 1 năm, khi con đủ 17 tuổi, muốn con kết hôn thì con sẽ kết hôn, nếu ba và 2 bác ko đồng ý thì sẽ ko có đám cưới nào diễn ra.

Bác Hùng và bác Lan nhìn nhau rồi nói với ông Long:

-Chuyện này nếu anh đồng ý thì con bé sẽ wa sống với Vũ Kỳ, vậy thì chúng ta sẽ làm sui gia hờ 1 năm hé? anh đồng ý ko?

-Ok! Ba cô đồng ý với 2 người họ.

Vậy là cuộc sống của cô sẽ bước wa 1 con đường mới, con đường này sẽ có hoa hồng và cũng có cả những chông gai.

.....

Đôi lời của tác giả

Chương này mình up hơi nhiều, lý do là để bù cho lần kể tiếp tức là thứ 5 mình có việc bận nên sẽ ko đăng chương, thứ 7 mình sẽ ra chương mới, mong các bạn ủng hộ. JJJJJ.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Dọn nhà

Hôm nay là ngày mà cô dọn wa nhà Vũ Kỳ sống, cuộc đời tự do coi như biến mất thay vào đó là những chuỗi ngày rất là lăm li bi đát khi phải sống chung 1 nhà, ăn chung 1 bàn với kẻ mà mình ghét nhất. Cô đang vật vã xách cái vali to thùng xuống nhà thì 2 mẹ con bà Hồng từ trong nhà bếp đi ra lên tiếng chăm chọc cô:

-Mẹ ơi con người ta có thể vì sự giàu có mà lấy 1 ông già đáng tuổi ba mình làm chồng đó ha mẹ

-Đúng rồi đó con à! Hahahahaha...

-“Ha, Đúng là lũ ngu người, đào đâu ra cái tin đó vậy trời.”

Cô cười thương hại cho bọn họ rồi xách vali đi ra chiếc xe mui trần BLACK ROYA màu đen bóng loáng, chạy thẳng tới ngôi biệt thự sang trọng của người chồng hờ Phan Vũ Kỳ với tốc độ 120km/h, một tốc độ chóng mặt. Vừa tới cổng bọn vệ sĩ nhìn cô với ánh mắt khinh thường, phán cho cô 1 câu:

-Nè, cô bé đây là nhà của siêu sao nổi tiếng Vũ Kỳ nếu là fan hâm mộ thì tới show diễn mới được gặp.

-Mở cửa ra! cô trả lời họ bằng 1 câu mệnh lệnh.

-Chúng tôi ko thể mở cửa.

-Bây giờ có mở cửa ra hay ko? hay đợi tôi phá cho banh cái cửa này?. cô gắng giọng nói với họ.

Một lát sau, họ nhận được 1 cuộc điện thoại của ai đó và mặt của họ bắt đầu tái đi, họ vội mở cửa rồi cúi đầu làm ra vẻ xin lỗi. Cô đạp ga chạy thẳng vào sân, bước xuống xe và ko quên mang theo chiếc vali màu xanh dương, màu ưa thích của cô. Vừa bước tới cửa chính thì 1 bóng đen phóng ra ôm chầm lấy cô, cô giật mình la hét rồi dậm chân thật mạnh xuống chân của kẻ kia, vì đau quá nên tên kia buông cô ra rồi hét lên:

-Uida, cô làm gì vậy?

Nghe tiếng người kia hơi bị quen cô quay lại và nhận ra đó chính là tên Vũ Kỳ, cái mặt của hắn nhăn còn hơn khi ăn ớt, cô khoái chí cười phá lên, hắn thấy vậy liền quát lại:

-Nè, tui chỉ tính chào đón cô vào căn nhà mới này thôi, làm gì mà hun dữ quá vậy?

-Trời! chào đón thôi mà có cần ôm tui như thế ko? Cha mẹ sinh tui ra ko phải để cho ak ôm miễn phí đâu nha, làm như zậy tui đánh ráng mà chịu, hahaha.

Cô vừa cười vừa lôi cái vali đi lên lầu bỏ ak đang tức tối ôm cái chân của mình. Lên tới nơi, nhìn ngó xung quanh cô chả thấy ai cả -“ nhà gì mà rộng quá trời, lo bảo vệ bên ngoài bên trong chả có con ma nào hết, haizz”, vừa than thở xong thì sau lưng cô vang lên tiếng nói:

-Mời cô chọn phòng ạ! Tiếng nói của chị người làm làm cô giật cả mình.

-Ah ...à em lấy cái phòng ở cuối dãy hành lang này...

-Vâng, vậy mời cô đi theo tôi.

Cô đi theo chị ấy mà nghĩ thầm “ người gì mà đi ko 1 tiếng động, chủ điền còn người làm chắc lây bệnh của ak ta quá ”, tới nơi chị ấy mở cửa để cô vào, vừa bước vào bên trong cô đã bị lóa mắt bởi sự sang trọng của nó, trên giường toàn là gấu bông to nhỏ, lớn bé đều có. Cô bỏ vali ở đó rồi xả ngay lên giường ôm gấu bông nằm lẩn wa lẩn lại, cô nhắm mắt, mơ màng rồi cô cảm thấy có 1 mùi hương rất dễ chịu, bất giác cô đưa tay muốn ôm trọn lấy mùi hương ấy, nhưng cô cảm thấy có 1 thứ gì đó mềm mại đang chạm vào môi cô, cảm thấy khó chịu cô mở mắt và rồi cô bắt gặp ánh mắt của anh rất gần, gần đến nỗi cô có thể cảm nhận được hơi thở của anh. Hai người nhìn nhau, không gian như ngừng lại, tim cô bỗng đập mạnh, đập liên hồi, sợ bị anh phát hiện cô vội đẩy anh ra rồi chạy thẳng vào nhà vệ sinh. Mặt cô đỏ ửng lên, ngoài kia gương mặt của ak cũng chẳng khác gì. Cô cố gắng định thần lại rồi đi ra ngoài cô hơi ngượng ngùng, hỏi anh:

-Sao...sao anh zô đây? Đây là phòng của tui mà, ít ra ak cũng phải gõ cửa chứ!

-Oh! cô lạ ghê ha, đây là phòng của tui thì mắc gì mà tui phải gõ cửa nữa hả.

-Gì ...gì? phòng anh?

-Đúng rồi!

Cô chạy lại tủ quần áo mở ra toàn là đồ của ak, vào phòng tắm thì toàn là dầu gội, sữa tắm, keo xịt tóc, nước hoa toàn là của đàn ông.

-“ chết thật! toàn đồ của hắn, cái phòng này, ôi điên mất thôi!”

Cô dùng hết tốc lực chạy ra ngoài lôi cái vali đi nhưng đã bị ak kéo lại:

-Dù gì thì trước sau cũng cười nhau thôi cần gì phải ở phòng khác, ở đây với tôi cũng được, hehehe. Ak thể hiện cái bộ mặt rất ư là đều.

-Ko, tuyệt đối ko. Cô cương quyết phản đối.

-Bảo cho cô biết nhà này chỉ có 3 phòng ngủ, 1 nhà bếp, 1 phòng kho và 2 phòng cho người làm, phòng ngủ gồm có phòng của tôi, phòng trên tầng 2 là để cho ba mẹ tôi khi đến, còn 1 phòng nữa là ở tầng 3 nhưng nói cho biết phòng đó là phòng của bà chủ nhà lúc trước chết ở đó bây giờ chả ai ở đâu, hay là cô lấy phòng đó nhé?

-“Của bà chủ nhà mà chết rồi thì ai dám ở, ...griiiii...” cô vội lác đầu.

-À mà nếu cô ở phòng đó rồi ba mẹ của tôi hay cô đến thì lại nói tôi ác với cô rồi bắt cô về lúc đó kế hoạch của chúng ta sẽ ko thực hiện được.

Cô suy nghĩ -“ tên này nói cũng đúng, như vậy kế hoạch sẽ đổ bể hết, ko được ko được, hi sinh 1 chút cũng ko sau đâu mà ha”

-Được rồi, ở đây cũng được nhưng ak mà đụng tới tôi thì biết tay.

-Rồi rồi, thân nắm lùn ai thềm dòm

-Kệ tui nhen.

Anh quay mặt đi môi hiện lên nụ cười đắc thắng.

-Cuộc vui bắt đầu.

.....

Đôi lời của tác giả

Sorry các bạn vì bận học bài nên ra chương trễ hơn dự định, mong các bạn thông cảm JJJ.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Hẹn hò địa ngục

TRƯỜNG THPT PHAN KỲ

LỚP 10B3.

.....

Reng.....reng.....

-Điện thoại của ai làm ồn nghe máy giùm đi? Bà cô Hằng lên bực bội lên tiếng.

-Ê, Vy, Vy nghe máy đi kia, Khải Vy.... Oanh liền gọi cô dậy khi thấy bà cô đang mang cái mặt hình sự xuống chỗ cô đang ngủ ngon lành.

Cơ sự là do hôm qua cô cãi nhau tới khuya với anh để dành cái giường nhưng cuối cùng thì cả 2 người đành phải ngủ chung vì ko ai chịu nhường ai, cái giường được chia làm đôi, gối ôm để ở giữa để phân chia lãnh địa riêng cho mỗi người.

-Khải Vy à! Bà cô nhẹ nhàng gọi, cô vẫn ko lên tiếng nhưng bây giờ thì:

-KHẢI VY...Y.... bà cô tức giận la hét.

Bây giờ thì cô mới tỉnh ngủ vì cái giọng hét khủng khiếp và gương mặt quỷ dữ của bà cô, cô ngồi dậy dụi mắt rồi lấy cái điện thoại trên bàn đang reo inh ỏi kia chuẩn bị nghe máy còn bà cô thì nói chung là cái miệng đang hoạt động hết công suất. Cảm thấy hơi bị làm phiền, cô lấy trong ví ra tờ 500,000 VNĐ dán thẳng vào miệng bà cô. Có lẽ sức mạnh của đồng tiền quá lớn, bà cô mắt sáng rực cầm tờ 500,000VNĐ ngậm miệng lại và đi lên trả lại sự yên tĩnh cho cô.

Tiếng chuông điện thoại reo lần thứ 2, cô xem lại thì ra đó là tên chết dịch Vũ Kỳ, cô nghe máy:

-Hi, em yêu. Có lẽ âm thanh hơi bị lớn nên cả lớp ai cũng quay xuống nhìn cô (Khải Vy ngồi ở bàn cuối của lớp).

Cô chẳng thèm quan tâm tới những ánh mắt đang nhìn mình tiếp tục trả lời ak:

-Có chuyện gì?

-Em đến công viên PK đi ak sẽ đợi ở đó.

-Để làm gì?

-Đến rồi sẽ biết.

Anh cúp máy, cô đứng dậy xách cặp đi ra khỏi lớp trong sự ngỡ ngàng của cả lớp còn bà cô vì “ ăn ” 500,000VNĐ của cô nên đầu dầm hế răng nói 1 lời. Sau khi rời khỏi lớp học cô leo lên chiếc mũ trần rồi phóng thẳng tới công viên PK, Bây giờ cô đang đứng trước vòng quay ngựa gỗ nhìn lại nó vì đã lâu rồi cô ko đến nơi này kể từ khi cô bị đưa về ở trong ngôi nhà đó, cô nhớ lại những ngày còn bé mẹ hay đưa cô đến nơi này mỗi lần cô buồn vì bị bạn bè chọc là đứa ko có ba nhưng từ khi mẹ mất cô đã ko còn đến đây nữa.

-Nè! tới rồi sao?

-Có gì ko?

-À chỉ là muốn đi chơi nhưng chẳng có ai đi cùng, buồn quá nên rủ cô đi cho vui thôi.

-Trời! ngôi sao nổi tiếng như ak mà cũng có thời gian đi chơi nữa à!

-Đâu có tui đã hủy buổi họp báo và 1 show diễn chứ làm gì có thời gian.

-Hừ, ak cũng gan gớm, mà làm gì ak mặt nguyên bộ đồ đen, đeo kính đen rồi còn đội nón đen nữa zậy? bộ tính đi ăn trộm hả?

-Ha, cô nghĩ làm sao mà tui đi ăn trộm zậy hả? Tui là người nổi tiếng nên mọi hoạt động của tôi mà bị ai đó nhìn thấy thì ngày mai trên các trang mạng xã hội sẽ có tin này tin kia cho mà xem.

-Zậy giờ muốn tôi làm gì?

-Hẹn hò.

-Hẹn hò, trời hơi bị sến đó.

Anh nắm tay cô kéo đi hết chỗ này tới chỗ kia ak đưa cô đi các trò cảm giác mạnh như là tắm thảm bay, tàu lượn siêu tốc, ngồi cạnh cô ak như 1 con gấu bông bị cô cào, cắn, xé và còn bị tra tấn cái lỗ tai nữa (sau hôm nay chắc ak phải đi gặp bác sĩ quá, haizz đúng là tội nghiệp). Khi đi xuống ak thấy mặt cô xanh lè, có lẽ ak hơi quá thì phải, ak để cô ngồi xuống ghế đá rồi chạy đi đâu đó. Nhìn cô trông mạnh mẽ zậy thôi chứ cô rất sợ mấy cái trò cảm giác mạnh, 1 lát sau ak trở lại với 2 cây kem ốc quế, khi thấy kem cô vội dành lấy phần của mình rồi ăn ngon lành bởi vì kem là món yêu thích của cô mà. Ngồi xuống bên cạnh, ak nhìn cô rồi mỉm cười, cô thấy bức mình liền hỏi:

-Ak cười gì zậy?

-Haha, tại cô giống con mèo quá nên cười thôi, hahaha.

-Mắc gì mà tui phải giống con mèo?

-Cô ăn kiểu gì mà cái miệng dính tùm lum zậy?

-Oh, xin lỗi.

Cô vội tìm khăn giấy nhưng ko có thì đột nhiên...:

-Để tôi lau cho.

Rồi ak đưa môi mình đặt lên chỗ bị dính kem, hành động của ak quá bất ngờ khiến mặt cô đỏ ửng lên và bất động.

-Rồi, xong rồi đó, mà vị kem này ngon thật.

-A ... ak... ak làm cái gì đó?

-Có gì đâu chỉ là do tôi và cô đều ko đem theo khăn nên tôi nghĩ làm như zậy thì đỡ phải lãng phí bột giặt thôi.

Cô ngượng chín mặt vội quay đi chỗ khác còn hần thì cứ treu ghẹo cô đủ điều. Trong khi 2 người họ đang treu đùa thì họ chẳng hề biết rằng từng hành động cử chỉ của họ đang bị 1 kẻ theo dõi ghi hình lại.

.....

Đôi lời của tác giả

Xin lỗi mọi người vì ra trễ, do bận học nên có lẽ dự định “2 ngày 1 chương” sẽ thay đổi thành “4 ngày 1 chương” nhé. Nếu lịch học có thay đổi thì mình sẽ cố gắng ra sớm hơn, mong mọi người ủng hộ.□□□

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Đưa về

Hai người chỉ lo cãi nhau mà không để ý tới thời gian, khi nhìn lại thì đã 6h chiều rồi.

-Được rồi, về thôi! Anh lên tiếng để ngăn cuộc cãi vã này lại.

-Về thì về. Cô quay mặt đi làm ra vẻ, anh lắc đầu mỉm cười rồi đi theo phía sau cô. Đến bãi đậu xe chỉ thấy có một chiếc xe mui trần sang chảnh của cô thôi không thấy xe của anh đâu cô mới quay lại hỏi:

-Xe anh đâu? sao không đi lấy xe đi?

Anh dựa người vào đuôi xe của cô mà trả lời:

-Tôi đi xe buýt.

-Trời! anh mà cũng đi xe buýt nữa hả, sao tui nghe mắc cười quá hà,haha. Cô biểu môi cười ngạo nghễ, anh không nói gì nhảy vào xe cô cầm vô-lăng rồi ra lệnh.

-Lên xe, tui chờ.

-Ồ hay,xe của tui hay xe của anh mà sao anh tự nhiên quá vậy? cô đứng chống nạnh mà hỏi.

-Bây giờ có về hay không? hay là muốn ở đây chơi với ma nhe?

-Được rồi, để tui lên, xí. Cô nụmặt rồi leo lên xe, cửa xe vừa đóng lại thì anh liền phóng đi nhanh bay, chẳng mấy chốc họ đã ở trên đường cao tốc.

Trời lúc này tối hẳn, chiếc xe phóng như điên trên đường cao tốc. Anh nhìn sang cô, cô đang chống cằm ánh mắt nhìn xa xăm, gió lùa vào làm cho tóc cô bay bay. Ánh đèn đường dội vào, gương mặt cô hiện rõ nét ưu buồn giống như người đang có một nỗi đau tâm hồn mà họ đang cố giấu đi không muốn cho người khác biết. Anh thôi không nhìn cô nữa tập trung lái xe nhưng cô đột nhiên cất tiếng hỏi:

-Vũ kỳ, anh còn nhớ những gì mà anh hứa với tôi hôm chúng ta gặp nhau ở buổi xem mắt lần đó không?

-À, tôi nhớ chứ!

(những đoạn { ... chữ in nghiêng... } sẽ là đoạn kể lại hoặc nhớ lại.)

{ ... - Ê, nè, anh lôi tui ra đây làm gì? Cô bực mình vùng tay ra khỏi tay anh, mặt nhăn lại khó chịu.

-Tại sao cô lại không đồng ý kết hôn vậy?

Cô ngán mặt lên phán cho anh ba chữ;

-Tôi – không – thích.

-.....

-Mà sao anh lại hỏi tui, anh thừa biết lí do mà.

-.....

-Nè, sao anh không nói gì hết zậy? Mèo ăn mất lưỡi rồi hả?

-Cô có muốn trả thù cho người đã lừa dối cô không?

Cô nhăn mặt khó hiểu:

-Lừa dối? ý anh nói là ai? Cô hỏi mà quay mặt đi nơi khác.

-Là ai cô biết mà đừng không? Vũ Hoàng Nam.

Con tức giận của cô bùng lên khi nghe đến tên Vũ Hoàng Nam, cô quay mặt lại gắng giọng hỏi anh:

-Làm sao anh biết tôi và hắn đã từng quen nhau?

-Chuyện đó thì dễ thôi, chỉ là điều tra một chút thì sẽ có thôi nhưng mà hình như tên đó đã lừa gạt cô, muốn lấy hết tài sản của ba cô thông qua cô thì phải, nếu đúng như vậy thì thật là tội nghiệp mối tình đầu sao mà trắc trở quá. Anh lắc đầu ra vẻ thương tiếc lắm.

-Anh im được rồi đó, tui đâu có mượn anh khơi gợi lại chuyện quá khứ của tui.

-Sao? Bây giờ cô có đồng ý không?

-Nếu tôi đồng ý thỏa thuận này với anh thì tui được lợi gì?

-Tôi sẽ giúp cô trả thù tên Hoàng Nam, sao? Cô có đồng ý không?

Cô suy nghĩ rồi quyết định đồng ý, cô đưa tay ra (ngỏ ý muốn bắt tay thỏa thuận) anh nở một nụ cười đều bắt lấy tay cô:

-Thỏa thuận được ký kết.

Nhưng anh nắm tay cô chặt quá khiến cô nhăn mặt, cô hành động mà cô muốn anh buông tay ra là cô đã phải dậm chân anh một cái rồi đau sau đó anh mới chịu buông tay...}

-Anh còn nhớ là anh sẽ giúp tôi trả thù không? Cô hỏi.

-Sao? Bây giờ cô muốn tôi ra tay liền à!

-Không. Câu trả lời của cô khiến anh tắt hẳn nụ cười kia. Thời gian qua tôi đã cố quên hẳn ta và có lẽ tôi đã làm được rồi, tôi nghĩ là tôi nên quên việc thù hằn này đi và sống bình yên là được rồi.

Cô quay mặt ra phía cửa xe nét mặt u buồn không thể tả, anh nhìn cô bất giác anh thấy một giọt nước mắt rơi ra rồi phớt bay theo gió, dù trời rất tối nhưng anh có thể nhìn thấy bởi vì giọt nước mắt ấy rất trong và sáng.

.....

Đôi lời của tác giả

Thứ 5 vào lúc 19h mình sẽ cho ra

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Phá hoại (giết ngủ của tiểu thư)

Sáng sớm tinh mơ... à không... phải là trưa mới đúng, những tia nắng gắt chiếu rọi vào phòng, phang thẳng vào mặt cô gái đang ngủ say sưa không biết gì. Mồm nhai nhóp nhép, nước dãi (ke đấy) chảy đầy miệng, còn nét ngủ thì ôi thôi khỏi phải nói xấu chưa từng thấy. và cô gái đó chính là Khải Vy, cô đang say giấc mộng đẹp thì bên ngoài bỗng dưng có người gọi, làm cô mất hết cả giấc ngủ ngon:

-Tiểu thư, dậy đi, tiểu thư, mặt trời đã lên tới đỉnh đầu rồi! tiểu thư. Chị người làm.

-Được rồi, xuống liền, mệt quá! Cô trả lời mà 2 mắt nhắm lại.

-Vâng, cậu chủ đang đợi cô. Rồi chị giúp việc đi xuống.

-“kệ! cứ để cho anh ta đợi, mình cứ việc ngủ, hehe, ngoan ngoãn ngồi đó đợi đi cưng.” Rồi cô ôm gấu bông tiếp tục ngủ mặc cho anh đang ngồi đợi.

Mười lăm phút sau, không thấy cô xuống, anh liền mang bộ mặt hầm hầm lên gõ cửa phòng cô (đập mới đúng chứ) “RẦM...RẦM...RẦM”:

-TRẦN – KHẢI – VY! Cô có chịu dậy chưa hả? Giọng anh tức giận.

Cô đang mơ màng thì nghe người gọi mình bèn mở miệng lên tiếng:

-Tên nào dám kêu cả họ lẫn tên của ta dậy hả? Biến ngay nếu không ta ra thì đừng trách nha.

-Ồ hô hô, tôi không biến thì làm gì được nhau nè, tôi sẽ ở đây nói cho tới khi nào cô chịu dậy thì thôi, để xem cô ngủ được không.

Rồi anh bắt đầu nói, nói suốt, nói mãi, còn cô thì dù trùm chăn kín đầu, bịt kín tai tới đâu thì cũng không thể ngăn được cái tiếng nói quái ác của anh. cô tức tối ngồi bật dậy, đi tới bàn trang điểm cô lấy khăn giấy co thành 1 cục tròn to tướng. Giương mặt hầm hầm đi lại mở cửa, đập vào mắt cô là cái miệng đang nói như cái máy không biết mệt, cô cảm thấy ghét kinh khủng, không thương tiếc cô nhét nguyên cục khăn giấy vào thẳng cái mồm đang nói như kết kia khiến anh chỉ biết ứ ớ thôi:

-Ày ày, ô àm i ày? (này này cô làm gì vậy?)

Cô hất mặt le lưỡi trêu anh rồi đóng cửa cái “RẦM” khiến anh tức tối vô cùng. Anh lấy cục giấy trong miệng ra, tay nắm thành nắm đấm, nghiến răng nói:

-Khải Vy, cô ngon lắm, cô cứ chờ đó, ha.

Anh bỏ đi mà lòng hậm hực, cô dám đối xử với anh như vậy thì gan cô cũng to dữ lắm nên mới dám làm vậy, từ trước tới giờ ai mà dám đụng tới anh kiểu như cô thì không thể nào sống tới lúc mặt trời mọc. (haizz, nổ quá đi).

Còn về phần cô, sau khi giải quyết anh xong thì cũng chẳng thể ngủ lại được nữa, cô đành lấy điện thoại ra lướt facebook nhắn tin cho mấy đứa bạn, bỗng nhiên có tin nhắn từ anh gửi đến cô mở ra xem mà đổ mặt tía tai, nội dung của tin là “ đồ ham ăn ham ngủ, đồ heo ỉ”. Cô cũng không phải dạng vừa liền đáp trả “ xì, đồ ăn hiếp con nít, đồ ông già L”, khi nhận được tin nhắn của cô anh đang tức lại càng thêm tức, thế là 1 cuộc chiến tranh trên facebook bắt đầu.

.....

Chương sau sẽ có 1 tin tức nóng hổi về anh và cô sẽ được giới báo chí và truyền thông săn đón, đó là tin gì mời các bạn đón xem chương tiếp theo.

.....

Chương mới sẽ ra lò vào thứ 3 tuần sau, mong các bạn đón xem (từ giờ mình sẽ đăng chương đúng hẹn, mong các bạn thông cảm vì sự chậm trễ của mình)

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Lộ tin

Hôm nay, cô dậy hơi sớm nên chuẩn bị đi học sớm hơn mọi ngày. Cô khoát trên người bộ đồng phục nữ sinh cấp 3 rất đẹp và duyên dáng bước lên chiếc xe mui trần rồi phóng thẳng đến trường.

Sau khi tìm chỗ cho chiếc xe yêu dấu của mình cô đi vào lớp, rảo bước trên dãy hành lang ngang qua mấy đứa nữ sinh chảnh chọe kia, chúng nó đang xì xào bàn tán cái gì đó có liên quan đến cô nên cứ nhìn cô mà liếc mắt chỉ trỏ. Cô bỏ ngoài tai không thêm quan tâm đi vào lớp, vừa ngồi vào chỗ những ánh mắt bắt đầu đổ dồn về phía cô ngưỡng mộ có, thương tiếc có nhưng hầu như đa số là căm ghét. Cô ra dấu cho Nhi lại và hỏi:

-Ê mày, bộ bữa nay tao chạy xe bị văng sinh bùn đầy đầu hay sao mà tụi nó nhìn tao dữ zậy mày?

-Mày đọc tin chưa? Nhi hỏi.

-Tin gì? Cô hỏi lại.

Nhi lấy Ipad ra bấm bấm chọt chọt cái gì đó rồi đưa cho cô xem. Cô lấy cái Ipad mà Nhi đưa cho xem và dòng chữ đầu tiên to đùng mà cô nhìn thấy là:

SIÊU SAO NỔI TIẾNG VŨ KỶ BÍ MẬT HẸN HÒ VỚI VỢ CHƯA CUỐI TRẦN KHẢI VY

Cô mắt chữ A mồm chữ O, kinh ngạc, cô kéo xuống những hình ảnh giữa anh và cô đang “cấn xé nhau” mà họ tưởng lầm là thể hiện tình cảm thương nhau lắm. Lúc này Oanh quay qua cô, nước mắt nước mũi ròng ròng mà hỏi:

-Hức...hức... Vy... mày là... là vợ ...hức...chưa cưới của anh Kỳ của tao... phải không hả? ...hức...huhu...sao mày giấu tui tao?...hức...

Cô quỳnh quá vội thanh minh nhằm che đậy sự thật:

-Không, không phải, tao...tao chỉ...

Cô định kể cho họ nghe toàn bộ sự thật nhưng có quá nhiều người ở xung quanh cô không thể nào mà lên tiếng được:

-Thôi, lát tao kể cho tụi bây nghe, mệt tụi bây quá hà.

Nói rồi cô móc trong túi ra cái điện thoại bấm số rồi gọi điện cho ai đó, chuông reo một lát rồi có người nghe máy, đầu dây bên kia là một giọng nam trầm:

-Alô, cô chủ, có việc gì không ạ?

-Anh Hoàng, anh truy ra giùm em cái tên đã tung mấy cái ảnh của em với tên...à không với anh Kỳ nha! Nếu tìm được thì gọi cho em biết.

-Vâng, cô chủ. Anh đáp lời rồi tắt máy.

Tiếng trống vô tiết vang lên, bà cô Hằng dạy toán (cái môn khô khan mà cô ghét nhất) bước vào lớp, cái mặt hầm hầm bước lên bục giảng rồi nói:

-Các em hay lắm, giỏi lắm, học hành không lo học mà bày đặt có bồ có bịch, các em có biết ở tuổi các em, tui còn chưa biết yêu là gì, mà các em chỉ mới 16, 17 tuổi mà đã có chồng rồi, các em coi tui có ra cái thể thống gì không? (câu này nghe hoài)

(cô Hằng: 24t dạy toán đồng thời kiêm chủ nhiệm lớp cô, cô Hằng và Vy có một mối thâm thù rất nặng, đọc tiếp sẽ biết.)

Sau khi bà cô vừa dứt câu, một tiếng “RẦM” vang lên làm cho không gian trở nên im lặng và người làm ra tiếng động đó không ai khác chính là Khải Vy (đập bàn đấy). Cô đi lên bàn giáo viên lấy trong ví ra tờ 500,000 vnd đặt lên bàn trước mặt bà cô rồi nói:

-500,000 vnd mua 5 tiết cho 4 người, ok.

Rồi cô quay xuống nói với 3 người còn lại, Oanh, Ngân, Nhi đang chóng mặt thở dài:

-Đi, tụi bây.

-Ok. Oanh.

-Được. Ngân.

-Đi thôi. Nhi.

Bốn người đi ra trước sự ngỡ ngàng của cả lớp, còn bà cô thì lấy tờ tiền rồi hí ha hí hửng tươi cười. sau khi đi ra khỏi lớp cô không quên ngoái lại tươi cười nói với cả lớp:

-Ở lại học zui zê nhe mấy cưng.

Bốn người đi ra cổng leo lên xe bốn chiếc siêu xe đang đậu ở nhà xe. Oanh chiếc Audi mui trần màu đỏ chót, Nhi Queen Golden mui trần màu hồng nhạt, Ngân Queen Starling mui trần màu trắng, còn Vy là chiếc Black Royo mui trần màu đen.

-Ê, đi đâu zậy Vy? Nhi hỏi.

-Đi chơi. Cô thần nhiên trả lời.

-Trời cúp nguyên buổi sáng để đi chơi, công nhận mày gan thiệt. Ngân gật đầu thần phục.

-Chuyện nhỏ. Cô cười hất mắt.

-Zậy điểm đến là ở đâu? Oanh hỏi.

-Công viên PK, thẳng tiến.

Bốn chiếc xe phóng như bay trên đường cao tốc với một tốc độ “bàn thờ”.

.....

Đúng hạn rồi nhé! □□□□

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Giết thời gian

Bốn người đứng trước khu vui chơi cảm giác mạnh:

-Ê, mày tính súc ruột tui tao trước khi ăn trưa à? Nhi hỏi.

-Không, à mà cũng có thể, hìhì. Vy cười.

-Zô chơi luôn tụi bây, lâu lâu thử cảm giác mạnh với lại có anh nào đẹp trai hốt luôn. Oanh nói mà hai con mắt sáng lên mơ mộng.

-Mày nữa à! Tối ngày trai đẹp, mà tao thắc mắc cái ý để mày sống tới bây giờ, suốt 16 năm nay là gì vậy? Nhi ra vẻ phê phán con bạn của mình đồng thời cũng đưa ra câu hỏi.

-TROAI ĐẸP, hihhi. Oanh tự tin trả lời và câu trả lời này khiến ba người kia phải lắc đầu thương thầm và tội nghiệp giùm cho hai đứa sinh thành “quá tốt số” khi sinh mà sinh ra nó nè.

-Thôi tao bó tay, à mà Vy, mày kêu tụi tao ra đây không phải chỉ để giải trí thôi đâu nhì? Có chuyện gì kể cho tụi tao nghe hết đi. Ngân hỏi.

Khi nghe tới câu hỏi của Ngân gương mặt cô tắt đi nụ cười thay vào đó là chất giọng chắc nịch:

-Tao sẽ kết hôn với Vũ Kỳ, tin đó là đúng.

Không gian im lại, Nhi lên tiếng:

-Tại sao đang yên đang lành mày lại đi kết hôn, mày bị ép hả?

-Không, là do tao đồng ý.

-Tao không tin, một người không tin vào tình yêu như mày lại đi yêu và cưới một hotboy của làng giải trí như vậy, thật không thể ngờ. Oanh nói.

Cô thở dài, mặt đơ lại:

-Ê, bộ này giờ tao có nói là tao “yêu” cái tên đó hả? tao chỉ nói là tao đồng ý kết hôn với cái thằng cha đó thôi chứ có nói yêu đâu, đầu óc tụi bây tự suy diễn ra rồi làm quá lên, haizz...

Ba người nhìn nhau cười, rồi hét lên chạy lại ôm cô:

-Haha, zui quá zậy là tụi mình không có xa nhau ha? Nhi vui mừng.

Cô như muốn nghẹt thở vì ba người kia ôm quá chặt:

-Ừ mà, thả tao ra đi! Khó thở quá! Khụ...khụ...

Ba người buông cô ra, thoát khỏi được vòng tay khùng khiếp đó cô cố lấy lại không khí hít một hơi thật sâu rồi thở ra, định thần lại cô quá giọng mắng họ:

-Tao không chết vì xa nhớ tụi bây mà tao chết vì bị tụi bây ôm đến ngẹt thở đó.

-Thôi, thôi xin lỗi mà! Bé Vy dễ thương. Nhi nịnh nọt.

-Tao không phải “bé” của mày, dẹp đi! Giờ muốn đi chơi à!

-Ê, nếu mày nói mày không yêu anh Kỳ zậy tao có thể qua lại với anh phải không?

-Chưa biết, mày làm cho mày lọt được vào mắt của thằng cha đó trước đi rồi tính.

-Ok, nếu như tao thành công rồi thì mày đừng có cản tao yêu anh Kỳ của mày nha!

-Xi, yên tâm tao không cản đâu! Tùy mày, rồi giờ bắt đầu cuộc chơi đi đứng đây này giờ tao mời chân rồi đó.

-Ok, đi thôi!!!!. Nhi và Ngân lên tiếng.

-Cuộc vui bắt đầu... Vy phấn khởi hô to

Bốn người họ bắt đầu bằng trò tàu lượn siêu tốc kể đến là vòng quay vũ trụ, con tàu thần tốc, tầm thâm bay,... và sau khi kết thúc cuộc vui bốn người vác bộ mặt xanh lè đi xuống, ngồi ở ghế đá cứ ôm mặt và bưng:

-Trời ơi! Tao “sạch ruột” rồi đó, hừ hừ. Nhi than.

-Cái đầu của tao như cái tổ chim Đại Bàng rồi nè! Oanh thở.

-Còn tao, tao thì bị con Oanh tra tấn cái lỗ tai không thể nào chịu nổi, là gì mà cái giọng như con ó, muốn điếc luôn cái lỗ tai rồi hà. Vy ca cẩm.

-Còn tao thì bị cái thằng ngồi kế bên nắm tay miễn phí nè! Ngân chán nản.

-HẢ!!!!!!! Ba người đồng thanh.

-Ê, ai zậy? đẹp trai ko? Oanh hỏi liên tục.

-Đẹp, cao ráo, gương mặt sáng sủa. Ngân thần nhiên.

-Trời! chị Ngân nhà ta sướng nha. Vy

-Sướng quá ta! Nhi

-Ba đưa bây im giùm đi. Ngân bực bội lên tiếng.

.....

Chương sau sẽ có nhân vật mới xuất hiện, anh ấy là ai? Các bạn cùng đón xem nhé!JJJ

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Nhân vật mới

Bỗng nhiên 1 người con trai đi lại chỗ bốn người họ, dáng vẻ cao ráo, mái tóc đen, da ngăm, gương mặt sáng sủa, ra dáng một hotboy, chào hỏi:

-Chào! Em là cô gái ngồi cạnh anh trên tàu siêu tốc lúc nãy phải ko?

-Vâng! Ngân trả lời mà mặt lạnh tanh.

-Ờ... cho anh xin lỗi chuyện anh nắm tay em nha, tại anh tưởng là tay bạn anh nên anh nhầm, anh xin lỗi!

Anh ta nói chuyện với Ngân mà ko thèm đếm xỉa gì tới ba cô nương kia. Cái vẻ đẹp trai ấy chẳng có tí ảnh hưởng gì tới hai người Vy và Nhi nhưng nó thì lại có sức ảnh hưởng quá lớn đối với Oanh, cô nhìn anh ta say đắm, hai con mắt hiện lên hình trái tim.

-Ôi hotboy thứ thiệt tui bây ơi! Oanh nói.

-Àh, xin lỗi tôi chưa giới thiệu tôi là Lâm Gia Phúc.

-Tôi là Trương Thu Ngân và đây là bạn tôi Võ Trần Tuyết Nhi, Mai Thị Kim Oanh và con nhỏ đang mặt cau mày có đó là Trần Khải Vy, còn chuyện hồi nãy anh đã xin lỗi thì tôi không chấp nhứt làm gì.

(Lâm Gia Phúc: 22t giáo viên dạy vật lý, tuy là giáo viên nhưng sát gái ghê gớm, thích trêu gái)

-Vậy anh có thể mời những quý cô xinh đẹp này đi anh được không nhĩ? Anh ta cười nửa miệng.

-Ờh, đồng ý, đồng ý liền. Oanh mắt sáng rực.

Trong lúc họ đang chuẩn bị đi thì tiếng điện thoại của Vy reo lên làm mọi người phải dừng lại, cô lấy điện thoại nghe máy:

-Alô!

Đầu dây bên kia vang lên giọng nói trầm:

-Cô chủ mọi việc đã xong. Thiên Hoàng nói.

-Anh đã tìm ra tên đó chưa?

-Rồi, thưa cô!

-Anh có bắt được hần không?

-Có, thưa cô!

-Tốt! zậy anh hãy đem hần tới “trường xử” chúng ta đi, bây giờ tôi sẽ tới đó liền, anh nhớ chuẩn bị đầy đủ dụng cụ cho tôi.

-Vâng, thưa cô chủ!

Cô tắt máy rồi gọi:

-Nhi,Ngân, Oanh tới lúc rồi, đi thôi!

-Đi? Đi đâu? Oanh hỏi.

-“Trường Xử”. Mất cô sắt lại nở nụ cười nửa miệng.

Ba người kia nhìn nhau mắt sáng rỡ: “Có trò vui xem rồi”.

-Ok, àh ... xin lỗi anh bây giờ tụi em bận rồi, hẹn dịp khác nha? Bye anh. Oanh nói rồi vội vã đi theo ba người kia bỏ lại Gia Phúc đang đứng đó mà ngạc nhiên:

-Ái chà, “Trường Xử” àh! Không ngờ “làm lớn” thật, hà hà. Anh ta cười rồi đi mất dạng.

(Lê Thiên Hoàng: 25t lạnh lùng, ít có cảm xúc với ai ngoài Khải Vy, do ba mẹ anh bị sát hại bởi những kẻ của băng đảng Hắc Thủy lúc anh chỉ mới 13t, anh được ba của Vy là ông Hoàng Long cứu và cho đi theo học võ và tri thức, từ đó anh quyết tâm tìm ra được kẻ đã giết cha mẹ anh để trả thù)

.....

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Trường Xử

(Nơi dùng để thăm vấn và tra tấn những tên gián điệp, nội gián)

Sau khi nhận được cuộc gọi của Thiên Hoàng, bốn người họ liền phi xe đến “Trường Xử” để xem chân dung kẻ gây chuyện. Sau 20 phút lái xe với tốc độ điên cuồng, họ đã đến nơi đó là một quán bar lớn có tên là Dark Night, đó là nơi tập trung những anh chị làng chơi nhưng không buôn bán ma túy, girl hay thuốc lắc và hàng cấm, họ vào đây chỉ để uống rượu giải sầu và hơp bang hội. Đằng sau vỏ bọc một quán bar là một nơi mà không ai không sợ khi nhắc đến bang hội Hoàng Long. Hiện tại chức vị bang chủ đương nhiệm do cô đảm nhận, ba cô đã quá sức cho những việc này nên đã giao lại cho cô.

Bốn người họ đi vào, những người khác dù bận rộn đến mấy cũng phải cúi đầu chào cô rồi mới tiếp tục cuộc vui. Cô đi thẳng vào bên trong tới nơi mà bất cứ kẻ nào cũng không dám mơ được vào đó một lần. “Trường Xử”.

-Anh Hoàng! Tên đó đâu? Giọng cô lạnh tanh.

-Tên đó đang được Tuấn Anh và Tuấn Khang “chăm sóc” thưa tiểu thư!

-Hai người họ về rồi àh?

-Dạ, về từ 4h trước, họ vừa đáp máy bay là tới đây ngay.-Được rồi, anh lấy cho em một cuốn băng dính loại to, một chai tương ớt, một tô nước muối rồi mang vào khi em gọi, nhiều đồ thôi anh đi chuẩn bị đi!

Thiên Hoàng gật đầu chào cô rồi đi chuẩn bị mọi thứ theo lời cô. Nhi, Ngân và Oanh thắc mắc, Nhi hỏi:

-Mày định làm gì vậy? Nó chỉ đăng hình mày lên mạng thôi mà có gì quá đáng đâu! Dù gì sau này mọi chuyện cũng đổ bể ra thôi.

Cô khoanh tay lại, gương mặt trở nên đáng sợ, nở một nụ cười nửa miệng:

-Yên tâm, tao không làm gì quá đáng đâu, chỉ là tao muốn biết đứa nào đứng sau chuyện này thôi.

Ba người nhìn nhau khó hiểu:

-Sao mày biết có người đứng sau chuyện này? Ngân hỏi.

-Ha, theo suy nghĩ của tao thôi, nhưng muốn biết chắc thì phải thử.

Cô lấy điện thoại ra gọi cho Vũ Kỳ:

-Alô! Bây giờ anh hãy tới quán bar Dark Night ngay bây giờ cho tôi. Cô ra lệnh.

-Bây giờ tôi đang bận. Kỳ từ chối.

-Anh mà bận à? Tôi biết bây giờ anh đang rảnh rồi tới mức nằm không ở nhà gác chân lên sofa xem ti vi, bởi vì scandal với tôi nên anh đang trốn bọn phóng viên nhà báo không dám ra đường chứ gì.

-Sao cô biết hay zậy? anh ta bỏn cọt mà nói.

-Không nói nhiều tới nhanh lên. Cô ra lệnh rồi cúp máy.

Oanh vỗ tay thần phục:

-Woa, tao báỉ phục mày luôn Vy ơi!

-Zô thôi bắt đầu trò chơi điiii. Cô phấn khởi.

.....

Đcác bạn nhớ đón xem chương sau nhé!

.....

Tóm tắt chương sau:

Chương sau sẽ có thêm hai nhân vật mới là Tuấn Anh và Tuấn Khang. Họ là ai? xuất thân của họ như thế nào?Chương sau các bạn sẽ được thưởng thức những trò hành hạ xả steet của cô, và tên bị hành hạ đó sẽ ra sao khi chịu những màn hành hạ đó!

Mời các bạn đón xem

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Lộ diện kẻ đứng sau

Cánh cửa phòng mở ra, một thằng con trai bị trói ở ghế, máu chảy ra từ đầu và miệng hấn rất nhiều. Hai người Tuấn Anh và Tuấn Khang đứng dậy gạt đầu chào cô:

-Hai anh về rồi à? Cô hỏi mà mắt cứ dán vào cái tên vừa bị hành hạ kia.

-Vâng, Tuấn Anh.

-Vâng, Tuấn Khang.

-Băng đảng bên đó thế nào rồi? Vy hỏi.

-Ông Khải đã đồng ý theo chúng ta cam kết sẽ không giao thuốc phiện và buôn bán người cho Hắc Thủy rồi ạ! Tuấn Khang nói.

-Ừm, tốt, zậy hai anh từ bây giờ hãy lo luyện tập và chuẩn bị cho cuộc chiến với Hắc Thủy vì bên đó sẽ không dễ yên với việc chúng ta vừa làm đâu.

-Vâng, vậy chúng tôi đi đây ạ! Tuấn Anh.

(Lê Dương Tuấn Anh: 20t là anh em ruột với Lê Dương Tuấn Khang: 22t. Họ là con của một gia tộc lớn bị Hắc Thủy đập đổ, cả gia tộc bị giết chết còn hai anh em nhờ chạy thoát nên còn sống và được ông Long giúp đỡ. Hiện tại hai người họ là cánh tay phải của Khải Vy. Tuấn Anh giỏi về karatedo, aikydo và kiểm pháp Nhật Bản, Tuấn Khang giỏi về bắn súng nên được gọi là “xạ thủ vàng” của Hoàng Long, teakwondo và judo đều giỏi. Mục đích của họ khi gia nhập Hoàng Long là trả thù cho gia tộc)

Hai người bước ra khỏi phòng, cánh cửa khép lại, gương mặt của cô bây giờ đã chuyển sang lạnh lùng và vô cảm, ba người kia thì đi lại ba cái ghế đã được chuẩn bị sẵn ngồi xuống và thưởng thức màn hành hạ.

Cô đi lại bật máy quay và bắt đầu vào trò chơi. Cô từ từ tiến lại gần hấn nỏ một nụ cười nham hiểm, hấn nhìn cô với ánh mắt sợ sệt. Cô hỏi:

-Anh tên gì?

-S...Sang. Hấn lắp bắp.

- Bao nhiêu tuổi?

- 20t. - Hum, còn trẻ quá, ai sai anh làm việc này?

- Việc gì? Tôi không biết. Hấn cố chối.

Trước câu nói dối của hấn, cô trừng mắt nhìn hấn rồi nắm tóc lòi ra phía sau, cô hỏi lại:

- Tôi hỏi là ai?

- Là... là Thùy Linh! Hấn sợ rồi khai luôn.

- Thùy Linh là con nào? Cô hỏi lại.

- Hấn im lặng.

Cô rút trong túi ra một cây dao bấm, đưa vào cổ hấn, ánh mắt sắc bén nhìn con mồi đang run sợ:

- Là ai nào?

- Là... là ... con của lão đại bang Hắc Thủy.

- Hắc Thủy à? Zậy mà cũng là người của Hắc Thủy?

- Đúng. ...

- Lý do vì sao cái con Thùy Linh đó lại theo mày làm zậy?

Cô vừa dứt câu thì cánh cửa phòng bật mở Vũ Kỳ bước vào, gương mặt anh lạnh tanh tiến lại chỗ cô và tên Sang, anh rút ra một khẩu súng chĩa thẳng vào mặt tên đó, hấn run rẩy. ba người kia thì hơi ngạc nhiên khi thấy siêu sao đẳng sao những ánh đèn kia lại đáng sợ đến vậy:

- Mày vừa nói là Thùy Linh đúng không? Anh hỏi.

- Đúng.

- Mày về nói với cô ấy là tao không còn dính dấn gì tới gia đình của cô ta nữa, đừng làm phiền tao và sự nghiệp của tao. Anh tức giận quát lớn.

- Ê, nè tui kêu anh tới sớm mà sao bây giờ anh mới tới? Cô buồn tên Sang ra quay lại hỏi anh.

- Kẹt xe với lại trốn đám phóng viên mệt muốn đứt hơi.

- Haizz. Cô lấy điện thoại ra gọi cho Tuấn Anh:

- Anh đem những thứ mà em kêu chuẩn bị vào đây!

- Vâng, thưa tiểu thư.

Cô cúp máy, một lát sau Tuấn Anh đem một tô nước, một chai tương ớt và một cuộn băng keo để trên bàn. Cô đi lại đổ chai tương ớt vào tô nước khuấy đều rồi nói với tên Sang:

- Chắc bị đánh hơi nãy nên cũng mệt rồi, anh uống hết tô này tôi sẽ thả anh đi.

- Mày ác quá Vy ơi! Nhưng tao thích. Oanh lên tiếng.

Hấn lưỡng lự rồi đồng ý. Cô cầm lấy cuộn băng keo dán quanh bụng hấn nhiều lớp nhìn rất là buồn cười, xong rồi cô cời dây trói, hấn cầm tô tương ớt lên rồi uống sạch sau đó mở cửa chạy đi. Gương mặt hấn khỏi phải nói chắc các bạn cũng tự hình dung ra được ha. Sau khi tên Sang đi cô đi lại tắt máy quay, rút thẻ nhớ rồi đưa cho Tuấn Anh bảo:

- Anh hãy cắt bỏ đoạn của Vũ Kỳ rồi gửi qua cho bên Hắc Thủy dùm em được không?

Vâng tôi sẽ làm.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Hợp Báo (P1)

Ba ngày sau khi thả tên Sang đó về Hắc Thủy, cô và anh trở về nhà nhưng chẳng giờ nào được nghỉ ngơi khi mà điện thoại và chuông cửa cứ reo liên tục, ăn cơm, ngủ nghỉ cũng chẳng yên. Bây giờ cô và anh, hai người đang nhìn nhau như muốn ăn tươi nuốt sống đối phương zậy đó :

- - Nè, anh ra giải quyết vụ này đi, tui chịu hết nổi rồi đó, ngày lẫn đêm bám như ma zậy, bức quá hà. Cô mặt mày cau có nói với anh.

- - Cô muốn thì tự đi mà làm, tôi không làm được, bây giờ tui mà thò cái đầu ra là không biết cái đám phóng viên đó cào, cấu, cắn, xé tui ra sau nữa. Anh cũng gằn cổ cái lại.

- - Tui mệt lắm nha, anh mà không giải quyết chuyện này sớm thì sẽ có án mạng xảy ra ngay tại đây, tui nói cho anh biết trước, không có gì mà con Vy này không dám làm đâu. Cô trừng mắt hất hàm cảnh cáo.

- - Được rồi, chờ chút.

Anh lấy điện thoại gọi cho quản lý Phong, sau một hồi chuông reo đầu dây bên kia bắt máy, anh nói:

- - Anh chuẩn bị cho tôi một cuộc họp báo 2h nữa tôi sẽ tới đó, nhớ gọi cho tất cả các phóng viên, nhà báo anh nhớ chứ ? tôi cúp máy đây.

- - Vâng

Sau khi cúp máy, quay lại anh liền hết hồn khi thấy cô lôi hết tất cả chăn, gối, mền, mùng trùm kín đầu mục đích là để thoát khỏi sự ồn ào mà đám phóng viên kia gây ra. Anh liền vức mấy cái thứ đó xuống lôi cô ngồi zậy:

- - Ê, ngồi dậy, ngồi dậy coi, đi thay đồ rồi đi với tôi giải quyết chuyện này coi, nhanh lên.

- - Hà? hà? hà? Giải quyết hà ?Ok đi liền.

Cô leo xuống sofa và chạy thẳng vào phòng vệ sinh. 10 phút sau cô diện một bộ váy màu xanh nước biển khá đẹp, mang một, mang một đôi giày cao gót có quai, tóc đuôi gà cột cao nhìn cô rất “thục nữ” á. Anh nhìn mà muốn ké con mắt luôn, thiệt ra là từ trước tới giờ anh không nhìn rõ cô lắm và chưa bao giờ cô đẹp đến vậy, tìm anh bắt đầu đập “thình thịch, tình thịch,”

- - Sao ? Xinh quá không nói nên lời luôn hà ?

Tiếng nói đột ngột vang lên kéo anh về với thực tại, anh lấp ba lấp bắp rồi đi thẳng vào phòng vệ sinh. Cô phì cười nhìn theo anh rồi đi ra xe trước. 15 phút sau, anh bước xuống diện 1 bộ vest đen, ôi đẹp trai khỏi phải nói, tóc vuốt keo, chân mang giày đen, đúng chuẩn soái ca nhưng nhìn sao cũng không lọt vào mắt cô nổi bởi vì “troai đẹp” cô không thích.

- - Oh, giờ mới thấy anh cũng có chút gì đó gọi là có thể “xách dép” cho Lee Min Ho ha.

Cô nói mà như chọc tức anh, mặt anh đỏ lên tức giận khi bị cô đem vẻ đẹp ba má cho anh so sánh với Lee Min Ho, anh tức muốn xi khói nhưng nghĩ lại sắp đến giờ rồi còn gây lộn với cô nữa là tối sáng cũng chưa họp báo xong nên anh đành nhịn :

- - Thôi không nói với cô nữa, đi. Anh coi như bỏ ngoài tai tất cả leo lên xe trước.

- - Xi. Cô chu mỏ.

- - Có lên xe không thì bảo ?

- - Lên thì lên.

Sau khi cô lên xe họ đi thẳng tới buổi họp báo tại công ti giải trí ETERNAL (vĩnh cửu). Chiếc xe vừa dừng bánh trước cửa công ty liền có 1 đám phóng viên bu lại quanh chiếc xe chụp hình rồi hỏi mấy câu hỏi bla....bla....bla.... . Cảm thấy tình hình không ổn, anh gọi cho giám đốc công ty bảo hộ cử người xuống dẹp đám ruồi nhặng này đi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Hợp báo (p2)

Sau một hồi chen chúc, luồn lách họ cũng đã vào được công ti thoát khỏi đám ruồi bu kiến đậu ở ngoài kia:

-Chưa bao giờ tui bị cái cảnh như hôm nay, mệt quá đi, anh khổ một mình anh đi tự nhiên lòi tui zô cái chỗ này làm gì? Cô trách anh.

-Ai bảo cô là vợ sắp cưới của tui làm gì, ráng chịu đi cưng. Anh đáp trả cô bằng giọng điệu mà không có gì có thể diễn tả được là nó “đều” tới mức nào.

Thấy được độ tự tin quá mức của anh cô liền đáp trả:

-Xí... cho tui cũng không thêm. Cô trề môi.

-Cô

Câu trả lời của cô làm cho anh máu dồn lên não, nói chuyện với cô lúc nào anh cũng thua, chẳng phải vì nhịn mà cứng họng cạ lời không cãi nổi nên anh đành phải câm luôn.

Anh nắm lấy tay cô dắt đi mặt cau lại khó chịu. Thấy anh không trả lời lại cô hỏi:

-Ê, sau anh không nói gì hết zạ?

Anh quay mặt lại phảng câu rằng:

-Nói chuyện với cô nào tui càng ngày càng phăng đó cô biết không? Vì suy nghĩ mấy cái lời để cãi lại cô nên não tui sắp thành não phăng rồi đó, để cho não của tui có nếp nhăn một chút đi.

Cô quay mặt sang nơi khác cười thầm, có lẽ sau này cô sẽ còn làm não anh phăng hơn nữa, bây giờ chưa phải quá lắm đâu.

Anh tiếp tục nắm tay cô lôi đi đến phòng chờ của công ti, vừa ngồi xuống thì giám đốc đến:

-Chào! Hai người có vẻ vất vả nhỉ?

-Oh, chào! Phải nói là quá vất vả đi mới đúng, haizz. ... Anh than thở.

-Còn cô gái này là vợ chưa cưới của cậu phải không? Trông xinh phết. Ông buông lời khen ngợi.

Đáp lại lời khen cô đứng dậy chào hỏi:

-Xin chào! Con là Trần Khải Vy, vợ sắp cưới của anh Vũ Kỳ, chắc chú cũng biết.

-À, tôi biết chứ.

Anh rất bất ngờ trước màn chào hỏi của cô, cô dám tự nhận mình là vợ của anh, lần đầu tiên đó. Trước kia cứ nhắc tới “vợ” thì gân cổ lên mà cái còn bây giờ thì. ...

Thật ra là vì sĩ diện mà thôi, trước mặt mọi người cô cũng phải tỏ ra là một người lễ phép biết ăn nói, chứ để lên mặt báo mà có những điều không hay là cô không dám thò mặt ra đường luôn á.

Giám đốc quay sang nói với anh:

-Tới giờ rồi, tất cả đã sẵn sàng, buổi hợp báo hôm nay cậu hãy tự mà trả lời, không có kịch bản đâu.

-Vâng, tôi biết.

-Vậy chúng ta đi thôi.

-Vâng, đi thôi, Vy đi thôi... (anh nắm lấy tay cô tỏ ra âu yếm)... em yêu.

Trời ơi tiếng “em yêu” thoát ra từ miệng anh khiến cô nổi da gà nhưng cô cũng đâu thể làm được gì, cô lẽ bước theo để tiến hành nghi thức “phanh phui sự thật”.

Hai người bước vào phòng tổ chức hợp báo, những ánh đèn từ các máy quay, chụp hình của các phóng viên liên tục nhấp nháy và những tiếng la hét của đám fan cuồng khiến cô khó chịu nhưng vẫn cố kiềm nén.

Sau khi hai người vừa yên vị trên ghế thì những tiếng ồn ào kia bắt đầu im hắng, anh nở một nụ cười rồi nói:

-Chào tất cả mọi người, hôm nay tôi tổ chức cuộc hợp báo này là để nói rõ một số chuyện.

Giám đốc lên tiếng:

-Mọi người xin mời đặt câu hỏi, anh Vũ Kỳ sẽ trả lời từng người một.

Một phóng viên nữ giơ tay xin nói:

-Anh Vũ Kỳ, cho hỏi cô gái ngồi bên cạnh anh có phải là vợ chưa cưới của anh không?

-Xin anh hãy cho biết...

-Đúng vậy. Anh nói rồi khoát tay lên vai cô, kê mặt lại và thì thầm – Cười lên chút coi, cái mặt như cái bánh bao chiều vậy, mắt hình tượng hết.

Sau những câu nói của anh cô gấn gượng nở một nụ cười quá sức thân thiện.

Một phóng viên hỏi:

-Xin cho biết cô năm nay bao nhiêu tuổi

-Tôi 16t.

Cả phòng ồ lên, họ ngạc nhiên với số tuổi của cô, với số tuổi này cô chỉ mới thoát vai một đứa trẻ chứ nói gì tới chuyện kết hôn.

-Hai người dự định khi nào làm lễ cưới ạ?

Hai người cùng đồng thanh trả lời:

-3 tháng. Vũ Kỳ.

-1 năm. Khải Vy.

Cô đập chân anh một cái rõ đau rồi mới nói nhỏ:

-Anh nói điên gì thế?

Anh không thèm trả lời câu hỏi của cô quay qua nói tiếp với phóng viên:

-À thật ra chúng tôi dự định sẽ kết hôn sau một năm nữa nhưng đó là trước khi bí mật này lộ ra, còn bây giờ mọi chuyện đã rõ nên chúng tôi quyết định sẽ kết hôn sau 3 tháng nữa, mọi chuyện chỉ có vậy thôi, mọi người còn muốn hỏi gì nữa không?

-Xin anh cho biết sau khi kết hôn thì hai người sẽ đi hưởng tuần trăng mật ở đâu không?

Nghe đến “tuần trăng mật” cô liền dựng hết tóc gáy “tuần trăng mật cái gì chứ điên hay sau mà đi, nghe muốn phát bệnh hả”.

-À chuyện đó thì từ từ đợi sự quyết định của cô ấy cái đã.

-À

-Nếu không còn gì nữa tôi xin kết thúc tại đây.

Anh đứng dậy kéo tay cô đi ra phòng bỏ qua những tiếng vo ve của đám phóng viên kia.

Kết thúc cuộc họp, hai người về nhà. Một người thì gương mặt tươi cười rạng rỡ còn người kia thì sát khí tỏa ra đầy người.

Vừa vào tới phòng khách cô đã quát mắng anh:

-Nè, tên Kỳ kia, ai cho anh cái quyền tự quyết định mọi chuyện vậy hả? còn không hỏi ý kiến của tui nữa chứ.

Anh tiến lại vuốt tóc cô:

-Em yêu à, giảm volum lại dùm đi, chuyện vợ chồng thì để mình biết thôi đừng có để người làm biết.

-NÍN, IM, CÂM dẹp cái chữ “em yêu” đi nghe, nghe muốn phát bệnh, plè....

-Sao vậy? dù gì sau này cũng kêu mà, bây giờ tập trước có sao đâu.

-Anh nghe cho rõ đây, dù sau này có cưới nhau đi chăng nữa thì cũng đừng hòng kêu “em yêu” với tôi và tôi cũng không yêu anh đâu không-bao-giờ.

Cô nói xong nhảy lên giường lấy gối chăn của anh quần xuống:

-Bữa nay anh ngủ dưới này đi, tui có tính mỗi khi bức bối là khi ngủ tui quậy loạn xạ hết lên tui sợ mai anh sẽ phải nhập viện vì té giường à.

Nói rồi cô nằm xuống lấy chăn trùm kín đầu.

-Rồi em cứ chờ xem, nắm lùn. Anh nói chỉ đủ anh nghe mà thôi.

Tối nay anh đành phải ngủ dưới sàn lạnh rồi. Anh vừa nằm xuống thì nghe được tiếng la giăng trời của cô:

-TRỜI – OI.

Anh cười thầm còn ngoài kia chim chóc quanh ngôi biệt thự bay đi hết. (la dữ quá mà).

.....

Xin lỗi mọi người vì gần hơn 1 tháng nay mình mới đăng chương vì vậy để đền bù mình đã viết chương này dài hơn, chúc các bạn đọc vui vẻ và đừng quên tiếp tục ủng hộ truyện của mình nhé.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Về nhà - kể gây chuyện (p1)

Bức bối vì bị mấy tên phóng viên quấy rối suốt mấy ngày nay, cứ tưởng hợp báo xong chúng nó sẽ thôi không làm phiền nữa.

Những thông tin về cô ngày càng nhiều trên các trang mạng và thông tin truyền thông, có đúng có sai nhưng hầu như là sai hơi bị nhiều.

Cầm điện thoại trên tay, mắt mở to trước dòng chữ:

“NGHI VẤN ĂN CƠM TRƯỚC KẼN CỦA SIÊU SAO VŨ KỲ VÀ CÔ VỢ CHƯA ” CƯỜI.

Con tức giận bùng nổ, cô cầm điện thoại chạy xuống phòng khách nơi anh đang ngồi vắt chân xem ti vi thong thả gặm miếng bánh coi như không có chuyện gì, gần giọng cô gọi:

-Vũ Kỳ!

-Có chuyện gì? Chẳng thèm nhìn mặt cô.

-Tại anh mà bây giờ tôi bị mang tiếng nè.

Cô quần điện thoại xuống sofa, anh liếc nhìn dòng tiêu đề nhét mép cười anh nói:

-Bọn nhà báo này trí tưởng tượng phong phú quá ha?

-Giờ anh tính làm gì?

-Kệ nó đi

-Gi? Kệ nó? Anh không sợ bị mất hình tượng hả? Rồi công việc nữa?

-Không, tôi đang muốn nghỉ ngơi một thời gian và đây là lúc thích hợp.

-Hả???? ... nghỉ ngơi, anh có bị điên không?

-...

-Tôi không cần biết là bây giờ anh muốn nghỉ ngơi hay làm gì thì mặc xác anh nhưng anh phải đính chính cái tin này lại nếu không việc đám cưới sẽ không diễn ra và tôi sẽ về nhà ngay bây giờ. Cô ra sức đe dọa.

Bị cô vợ của mình hăm dọa anh đứng dậy tiến lại gần, ghé sát mặt vào cô cười một cái rồi nói một câu cây đắng:

-Tôi – không- có- rãnh, thích thì đi.

Sau đó anh đi thẳng lên phòng để cô đứng đó mà tức giận nhưng chẳng làm được gì. Cô lấy điện thoại trên sofa ra nhà xe ngồi trên chiếc Black Roya cực cứng sáng bóng nổ máy, chạy ra khỏi ngôi biệt thự.

Anh đứng trên phòng nhìn theo bóng dáng của chiếc xe đang khuất dần qua cửa sổ gương mặt cau lại khó chịu.

Cô ngồi trên chiếc xe yêu quý chạy với tốc độ bàn thờ, tức giận nắm chặt vô- lăng nghiêng răng mà nói:

-Được, tôi sẽ cho anh biết chọc giận tôi thì sẽ có kết quả như thế nào, đồ ông già lang băm. Anh vẫn đứng đó mặc dù xe cô đã khuất dạng từ lúc nào, ánh mắt vẫn nhìn xa xăm, anh suy nghĩ về những gì cô nói lúc này, cô đã đồng ý kết hôn với anh chỉ vì trả thù người tình cũ nhưng cô đã từ bỏ ý định trả thù đó, bây giờ cô đâu còn lý do gì để kết hôn với anh vậy tại sao cô vẫn muốn thực hiện điều đó? Nó đâu có ích lợi gì cho cô đâu. Ở chung một nhà với cô mỗi ngày, nói anh không quan tâm cô cũng không đúng, không để ý đến cô cũng không đúng. Nhưng có một điều quan tâm, để ý như vậy có thể gọi là tình yêu hay không hay chỉ là một cái cảm xúc gì đó nhất thời mà thôi? Nhưng mặc kệ, anh đánh tan suy nghĩ trong đầu, anh nhâm nhi ly rượu đôi mắt nhắm nghiền thưởng thức vị rượu đắng nơi đầu lưỡi

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Về nhà - kẻ gây chuyện (p2)

Hai mươi phút sau cô đã đến nơi, cô chạy thẳng vào sân nhà để xe ở đó, cô đi lên nhà nhưng vừa tới cửa cô đã nghe được cuộc nói chuyện giữa ba cô với hai mẹ con bà Hồng:

-Ba... sau ba để cho con nhỏ đó kết hôn với anh Vũ Kỳ của con hả ba? Thiên Băng nhăn nhó.

-Mày im đi, nó là chị mày mà mày lại kêu bằng nó, có ra cái thể thống gì không?

-Nó không phải chị con, nó chỉ là đứa con rơi do sai lầm của ba mà thôi.

Khi nghe được câu nói thốt ra từ miệng con gái, ông Long không kiềm chế được tát vào mặt Thiên Băng, một cái tát đau đớn khiến gương mặt xinh đẹp đỏ ửng, nó bắt đầu khóc:

-Ba... hôm nay ba đánh con là vì con nhỏ đó chứng tỏ ba coi trọng nó hơn con, được, ba hãy nói với đứa con rơi của ba là con sẽ không để cho nó hạnh phúc đâu, con sẽ lấy lại đồ mà nó đã cướp đi của con vốn dĩ nó thuộc về con.

-Mày dám...

Nói xong Thiên Băng bỏ đi, ông Long định đuổi theo cho nó một trận thì bị bà Hồng ngăn lại đe dọa:

-Ông Long, ông mà làm gì con bé thì mẹ con tôi sẽ đi khỏi căn nhà này.

Bà đuổi theo đứa con cưng của mình dỗ dành, ông ngồi phịch xuống sofa nhìn lại bàn tay đã tát đứa con gái của mình, nét mặt đượm buồn.

Lúc này cô mới bước vào, chào hỏi ông bố lâu ngày giờ mới gặp lại:

-Thưa ba! con mới về.

Ông Long nghe thấy tiếng cô vội giấu đi gương mặt đang buồn kìa, ông tươi cười nhìn đứa con gái đã gần 1 tháng nay không gặp:

-Con mới về à? sống bên đó thế nào?

-Cũng tốt. Giọng cô vẫn lạnh lùng như lúc trước.

-Vũ Kỳ có đối xử tốt với con không? sao nhìn con xanh xao hơn lúc trước vậy?

Thấy biểu hiện của ông, cô biết rằng ông đang cố cười trước mặt cô thôi, dù cô luôn nói chuyện lạnh lùng với ông ấy nhưng cô cũng là người hiểu ông ấy nhất, cô chuyển giọng:

-Dạ tốt, con thành ra như vậy là do đám phóng viên gây ra gây ra đó, từ khi cái tin ấy được công bố, con không ngày nào được ngủ yên.

-Nhưng sao hôm nay con lại về đây?

-Con trốn cái bọn phóng viên và cả cái tên Vũ Kỳ chuyên gia kiểm chuyện nữa, tự nhiên công bố 3 tháng nữa đám cưới, không hỏi ý kiến con gì hết.

-Ba tháng nữa cũng tốt, ba đồng ý với Vũ Kỳ.

-Nhưng cô không đồng ý, ba đã quên thỏa thuận với con rồi à?

-Ba không quên, nhưng ba nghĩ đó là cách tốt nhất.

-Ba...

Ông Long đi lên phòng bỏ lại cô ngồi đó mà tức tối

Tại phòng Thiên Băng

-Huhu, mẹ... sao hồi đó ba nói sẽ cưới con cho anh Kỳ mà? Hức... sao bây giờ ba lại để cho con nhỏ Vy đó thế chỗ con... hức... hức...

-Thôi nín đi, còn 3 tháng nữa mới cưới mà, con lo gì?

-Sao không lo? là con đã gặp anh Kỳ trước và ba cũng đã hứa với con rồi, mà bây giờ ba lại thất hứa, con nhỏ đó có gì hơn con chứ?

-Được rồi, để mẹ đây sẽ giúp con giành lại những gì mà con muốn, ha chịu hông?

-“Khái Vy, lần này ta sẽ không để mày sống yên đâu, cứ chờ đó, đồ con hoang”.

.....

Chào các bạn

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Bắt về

Sau ba ngày ở ngôi nhà lạnh lẽo không tiếng cười, cô bắt đầu cảm thấy chán nản, bật tivi thì toàn tin tức liên quan đến anh và cô. Mở điện thoại thì toàn tin nhắn rác, không biết từ khi nào mà cuộc sống của cô đã rối tung lên hết không còn theo ý cô nữa.

Đang buồn bực bỗng tiếng chuông điện thoại vang lên, cô nhìn xem thì ra là tên Kỳ, cô không thèm bắt máy, chuông điện thoại cứ reo lên rồi tắt liên tục khiến cô bật cười, có lẽ ai đó đang hấp tấp dữ lắm đây, xem ra lần này có hiệu nghiệm. Không đùa nữa cô bắt máy, đầu dây bên kia không kiềm chế được hét lên:

- NÈ! Bộ cô chết ở cái xó nào rồi hả? Sao không nghe điện thoại? Cô có biết là tôi gọi từ hôm qua tới nay rồi không?

Giọng hét lớn đến nỗi cô phải đưa điện thoại ra xa nếu không màng nhĩ của cô sẽ bị thủng một lỗ:

- Nè! Bộ cái phép lịch sự của anh khi không có báo chí là đây hả? Thầy cô có dạy anh cái phép lịch sự tối thiểu khi nói chuyện điện thoại không hả? Hay là mới học lớp 1 cô mất rồi nhảy lên lớp 2 học luôn phải không? Cô tức giận gắt lại.

- Bây giờ cô có chịu về hay không?

- Không, chừng nào anh đính chính lại cái tin đó thì tôi sẽ về, còn không thì NEVER.

- Cô muốn tôi đính chính thôi chứ gì? Được tôi sẽ nói với họ rằng cái tin đó là sự thật, rồi xã hội này sẽ nghĩ cô là người như thế nào, haha.

- Anh dám đe dọa tôi à?

- Sao lại không chứ, bây giờ tôi cho cô 30 phút, nếu qua 30 phút mà cô không có mặt tại ngôi biệt thự này thì hậu quả cô gánh không nhỏ đâu, đám phóng viên ngoài kia có lẽ đang háo hức chờ tin này lắm, nhanh nhé nắm lùn. Anh ngắt máy rồi cười hả hê:

- Ha...a...a... em cũng phải tự về thôi nắm lùn à ha...ha...ha... khụ khụ... khụ...

Còn cô thì đang tức giận, cầm cái điện thoại nhìn nó ngẫu nhiên rồi một tin nhắn gửi tới, đó là từ anh tiêu đề là “còn 25 phút nữa”.

- Tên khi, chết tiệt.

Cô cấp tốc chạy ra xe phóng thẳng về nhà có điều vội quá cô quên là mình đang mang dép con heo cứ thế mà phóng thẳng về để lại đôi giày bata. Có ai như cô không? Tự đi rồi bây giờ tự về, mất mặt quá.

15 phút lái xe với tốc độ bàn thờ, cô bây giờ đang đậu xe ở gần đó, bọn phóng viên vẫn đang chờ ở cửa, cô bực bội:

- Dai gì mà dai như đĩa. Cô lấy điện thoại ra gọi cho anh:

- Alô! Giờ tôi đang ở trước cổng, anh cho người ra chặn bọn phóng viên để tôi vào coi.

- Chờ chút.

Cô ngắt máy, chỉ vài phút sau có một đám vệ sĩ ra chặn đám phóng viên tạo khoảng trống để cô vào. Đến nơi cô ném chìa khóa cho tên vệ sĩ rồi đi lên phòng với thái độ tức giận. Mở cửa ra, cô thấy anh đang ngồi chiếm chỗ trên chiếc ghế của phòng làm việc, ngồi đếm từng giây từng phút:

- Cô trễ 2 giây rồi.

- Tôi chưa từng nghĩ anh là một người nhỏ nhen đến vậy đấy. Cô cười.

- Tôi nhỏ nhen đến thế nào cô chưa biết hết đâu.

- Oh... vậy à?

- Trong thời gian 3 tháng này cô không cần phải đi học, tôi có thuê gia sư về dạy học cho cô rồi nên không cần lo bị dốt, cứ ở nhà, tôi đã xin phép nghỉ cho cô rồi nếu buồn thì cứ gọi mấy cô bạn đến đây mà tâm sự tôi không cần, bây giờ tôi bận rồi không nói chuyện với cô nữa, tôi phải có một buổi quay phim 3 giờ chiều tôi sẽ về, đừng đi đâu nhá, cấm đấy!

Anh đi ra khỏi phòng với giọng cười ngạo nghễ. Còn cô mặc dù rất muốn phanhtây anh ra thành trăm mảnh nhưng chẳng thể làm gì được đành nghe lời vậy. Sao mà số cô xui thế không biết, tự bỏ đi tự bỏ về rồi bây giờ còn bị giam lỏng nữa chứ, ông trời quá bất công.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Khải Vy làm nàng quậy

Một tuần trôi qua, cô dù bị giam lỏng ở nhà nhưng chẳng buồn tí nào vì cô luôn bày những trò để hại những người gia sư đáng thương kia, vì vậy cứ 3 ngày anh lại nhận được 1 lá đơn xin nghỉ việc, anh rất tức giận nhưng chẳng làm gì được cô. Anh gọi cô lên phòng hai người đang đối mặt với nhau, nhìn nhau bằng ánh mắt tóe lửa:

- Tại sao cô không chịu học?

- Không – thích...

- Tại sao lại bày ra mấy cái trò con nít kia để hại mấy người gia sư kia?

- Tui – thích...

- Cô có biết vì cô mà tui phải tốn tiền lo thuốc than cho họ không?

- Không...

- Người đầu tiên thì mũi sưng phồng do hít phải bột ớt, người thứ hai thì chân bị bông gân do cô gạt chân cho ngã cầu thang, người thứ ba thì quần bị rách khi ngồi phải cái ghế do cô bôi đầy keo “502” (keo dán sắt đấy) cô có biết số tiền mà tôi bồi thường cho họ về tinh thần lẫn thể chất và dán kín mấy cái miệng đó loan tin ra ngoài là bao nhiêu không? bằng 2 show diễn ở nhà hát lớn đó!

- Anh có nhiều tiền quá làm gì mà không xài? Để tui xài giùm cho, không thì tiền bị cũ hết. Cô nhếch mép cười.

- Cô.... Anh không nói nên lời nào nữa.

- Dù anh có thuê bao nhiêu người đến thì họ cũng không thể nhét nổi chữ nào vào đầu tui đâu. Cô cười đắc ý.

- Được nếu họ không dạy được cô thì tôi sẽ dạy cô, về phòng chuẩn bị đi, mỗi ngày tôi sẽ dành 2h để lên lớp con nầm lùn cứng đầu này, 3h chiều nay sẽ bắt đầu.

- Never! Anh sẽ không bao giờ ép được tui học đâu trừ khi tui được học ở trường.

Cô đứng dậy đi ra khỏi phòng làm việc của anh với thái độ bức bối về phòng đóng cửa cái “RẦM” tất cả bọn người làm ở gần đó giật mình xúm lại nghe chuyện:

- Cô chủ với cậu chủ lại cãi nhau rồi!

- Tội nghiệp cậu chủ quá! Cô Vy này không có hiền dịu như cô Thùy Linh ha?

- Ừm, cô Thùy Linh hiền nè, dễ thương, nói chuyện dễ nghe nữa.

- Mà không biết sao cậu chủ lại chia tay cô ấy để đồng ý cưới cái cô Vy vừa ngang bướng vừa nghịch ngợm, trẻ con không có hiền dịu mà dữ như chàng nữa?

- Ừm...

- Cậu chủ thuê các cô tới đây để làm việc hay nhiều chuyện hả?

Bọn họ đang nghe chuyện thì tiếng của ông quản gia làm cho họ giật mình tản ra đi làm việc tiếp.

.....

TẠI PHÒNG CỦA VŨ KỲ

Anh đang ngồi soạn giáo án để dạy cho cô vợ nắm lun cứng đầu thì có tiếng gõ cửa “cốc... cốc” vang lên đều đều:

- Cậu chủ tôi là quản gia đây! Tôi có thể vào không?

- Ông vào đi!

Được sự cho phép của anh, ông mở cửa bước vào rồi nhẹ nhàng đóng cửa tiếng lại gần bàn làm việc cung kính nói:

- Thưa cậu chủ! Lúc này có cuộc gọi của cô Thùy Linh gọi đến.

Nghe đến tên Thùy Linh anh ngừng bút, hạ giọng hỏi:

- Cô ấy gọi đến có chuyện gì vậy?

- Thưa, cô ấy muốn gặp cậu vào ngày mai.

- Còn gì nữa không?

- Thưa... nói là sẽ đợi cậu ở vòng đu quay của công viên PK, nếu cậu không đến thì đừng hỏi hận.

Anh nhét mép cười:

- Ông hãy gọi lại cho cô ấy, nói là ngày mai cháu sẽ tới.

- Vâng... vậy tôi xin phép đi ra ngoài.

Ông quản gia đi ra ngoài làm theo lời anh. Sau khi nhận xong cuộc điện thoại, cô gái tên Thùy Linh cười rồi nói:

- Anh không phải là của em thì sẽ không ai có được anh... Vũ Kỳ àh.

.....

PHÒNG KHÁI VY

Cô đang hỷ hục đổ nguyên chai nước rửa chén ra sàn gần cánh cửa, sau đó cô lấy tấm thảm đặt ở phía trên.

Công tác chuẩn bị đã xong cô đứng dậy phui tay nhưng cảm thấy căn phòng toàn là mùi sunlight cô nghĩ ra cách giải quyết. Đầu tiên cô mở hết cửa sổ, mở máy điều hòa công suất hết cỡ, lấy một xô nước và cây lau nhà để sẵn ở đó rồi đi lại khóa cửa, leo lên giường lấy điện thoại ra chơi game chờ đến giờ.

Đồng hồ điểm 3h, anh đang rảo bước trên hành lang để đến phòng của anh và cô. Đang định mở cửa bước vào thì cửa phòng đã bị khóa, biết trước việc này sẽ xảy ra nên anh đã chuẩn bị trước lấy trong túi ra chiếc chìa khóa tra vào ổ mở cửa.

Sau khi mở cánh cửa đập vào mắt anh là cảnh cô vợ bé nhỏ đang lao dọn phòng của hai người. Anh cất tiếng hỏi:

- Cô làm gì vậy?

Cô ngừng công việc quay người lại trả lời anh:

- Lau phòng, mắt anh bị đui hay bị mù, không thấy hay sao mà còn hỏi.

- Cô nói chuyện dễ nghe quá ha, tui lớn hơn cô 3 tuổi đó, kính trọng chút đi.

Anh định bước vào thì cô liền lên tiếng ngăn cản:

- Ê, ê dừng chân lại ở đó, dừng lại.

Anh đứng nguyên tư thế nhìn lại, nhãn mặt, cô thấy vậy liền giải thích:

- Anh không thấy tui đang lau dọn à? Nếu anh bước vào thì sẽ làm cho nó bẩn nữa, bây giờ tui có để cái tấm thảm ở đó anh cứ bước lên và lết lại cái ghế sofa đó mà ngồi.

- Cô....

- Nín, cảm, cảm cái, cảm nói, muốn dạy tui thì bước vào còn không thì bước ra.

Anh bó tay với cách nói chuyện của cô, không nói ra câu nào nữa.

Anh vừa đặt chân lên tấm thảm thì “ VÚT. . . RẦM. . .” anh ngã ra sàn nằm trên đồng nước rửa chén Sunlight, còn cô thì cười không ngớt, cười như chau7 bao giờ được cười. Cô lấy từ dưới gầm giường ra vò chai nước rửa chén Sunlight lắc qua lắc lại:

- Trượt batanh đã không? Anh già... hahahaha...

Anh nhăn nhó mặt rồi phán 1 câu:

- Tôi chưa chịu thua cô đâu!

- Rồi anh làm gì được tui nè! hahahaha...

Anh cố gắng đứng dậy lết từng bước vào phòng vệ sinh, anh đóng cửa phòng lại rồi mà vẫn còn nghe được giọng cười hả hê của cô, cái giọng cười chế giễu anh:

- Nắm lùn ơi! em quậy quá rồi, kì này tôi phải dạy dỗ em lại mới được.

Anh liền nảy ra một ý định hết sức biến thái để trừng phạt cô:

- Khải Vy, cô lấy giùm tôi một bộ đồ rồi đem vào đây cho tôi.

- Không... muốn thì tự đi mà lấy, tôi không rảnh.

- Vậy hả? Nói cho biết hiện bây giờ tôi đang “không vải che thân” nếu bây giờ tôi mà ra thì chắc chắn sẽ có thứ mà cô không muốn nhìn thấy đâu nhỉ? Nếu cô không muốn lấy giùm tôi thì thôi để tôi tự ra lấy, cô có thấy cái gì thì tôi không chịu trách nhiệm đâu nha! Hê hê hê...

Cô đang ở ngoài lo sợ trước những lời nói của anh thì đột nhiên cửa phòng tắm mở ra 1 bàn chân thò ra ngoài, cô dùng hết sức hét lên:

- KHOAN!!!!!!!! Anh mà bước ra là tôi sẽ.. tôi sẽ...

- Cô sẽ làm gì?

- Tôi sẽ... tôi sẽ...

- Tôi đi ra đó.

- Đ- để tôi đi lấy! Cô quỳnh quán chạy lại tù lấy đại một bộ đồ màu đỏ chót đi lại cửa đưa cho anh, tay đưa mà mặt quay đi chỗ khác.

- Nè!

- Cô nghĩ sao mà đi lấy cho tôi bộ đồ đỏ là đỏ lét kêu tôi mặt vậy hả? lấy cái khác màu đen.

Cô vội chạy đi lại tù lấy bộ khác còn anh thì phì cười trước hành động trẻ con của cô, anh lắc đầu trầm nghĩ:

- “Sao cô vợ của mình trẻ con quá vậy, tưởng mình làm thiệt nên mới quỳnh quán như thế, chỉ mới có vậy thôi mà em đã sợ rồi vậy sau này tôi còn trị

em dài dài, hehehehehe...

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Ép học

Sau 30 phút ngâm mình trong bồn nước hoa trà rửa sạch mùi sunlight trên người, anh khoát lên người bộ áo sơ mi đen với quần tây đen lấy cái khăn trắng lau tóc rồi quàng qua cổ đi ra ngoài.

Anh bước ra nhìn quanh phòng, chỗ hỗn độn lúc nãy đã được dọn sạch còn cô thì đang say giấc trên chiếc giường trắng tinh, đôi mi khép lại công vút. Khẽ tiến lại gần ngồi xuống nhìn cho rõ gương mặt đó, bây giờ anh mới thấy được lúc cô ngủ trông cô cứ như một thiên thần, làn da trắng hồng, đôi môi anh đào chúm chím, cặp mày đậm có vài lọn tóc mai rủ xuống. Anh nhìn say đắm bất giác anh đưa tay muốn chạm vào gương mặt đó nhưng ý thức được việc mình sắp làm anh vội rút tay lại rồi đứng dậy kê sát mặt vào tai cô hét lớn: “DẬY ĐI!!!!”, Đang ngủ ngon lành đột nhiên bị phá rối bằng tiếng hét của anh cô giật mình tỉnh giấc, dùng ánh mắt giết người nhìn anh:

- Tên điên kia! Không thấy tôi đang ngủ hả? Chuẩn bị gặp hoàng tử thì bị anh phá bình... hừ... Bất lịch sự quá đi!

- Cô có biết giờ đang là giờ học không mà nằm phè ra đó mà ngủ, học! Trễ hết 30 phút rồi, lẹ lên.

- Tui không học.

- Cô phải học.

Anh nắm tay cô lôi lại bàn học, cô vùng vẫy la hét nhưng cuối cùng cũng phải chịu thua vì anh mạnh hơn cô nhiều. Sau một hồi giằng co kịch liệt anh cũng đã đem được cô tới bàn học, mệt là người, nhìn lại căn phòng ôi trời ôi thảm hại. Anh chẳng biết nó là căn phòng của anh và cô hay là một bãi chiến trường nữa.

Cô nằm gục xuống bàn mặt thất vọng vì trước giờ cô chả thua ai mà giờ lại phải chịu bị anh trói ôi thật là nhục nhã biết bao, mấy đứa bạn cô mà biết chắc phải đào sẵn cái hố để trốn quá, ôi trời ôi còn gì là ban chủ của đại bang hội Hoàng Long nữa chứ, thật là nhục cò hơn chữ nhục.

- Ngồi dậy học bài đi... ờ! Đừng có nằm đó mà than thân trách phận, chả có ích gì đâu.

Cô bật dậy mặt nhăn nhó khó chịu đập tay lên bàn rồi nói:

- Mệt! Học thì học.

Anh nhìn cô cười mỉm rồi lấy ra một cuốn sách “toán nâng cao lớp 10” bảo cô lấy vở ra rồi hỏi:

- Bất phương trình bậc nhất 2 ẩn x, y có dạng tổng quát là gì?

- Không biết. không cần suy nghĩ cô trả lời ngay.

- Tam thức bậc hai đối với x là gì?

- Không... biết.

- Nè cô, sao tui thấy học lực của cô ở trường cũng tốt lắm mà, học cũng được lắm mà sao bây giờ hỏi gì cũng không biết là sao?

Anh bực mình với thái độ không chịu hợp tác của cô, quăng cuốn sách lên bàn anh chống nạnh nghiêng đầu chờ câu trả lời:

- Không – biết. Cô nhe răng cười rồi lắc đầu.

- Trời... ôi... sao cô cứng đầu quá vậy? Làm sao cô mới chịu học đây hả? Anh mất kiểm soát đập tay xuống bàn, gương mặt giận dữ.

Cô vẫn ngồi dựa vào ghế thản nhiên chả thèm nhìn tới mặt anh. Anh càng thêm tức khi thấy cái thái độ xem thường anh, anh hỏi:

- Bây giờ cô có chịu học cho đàng hoàng hay không?

Cô quay mặt lại nhìn anh, ánh mắt long lanh:

- Hehehe, KHÔNG!!!

Gương mặt bắt đầu đỏ lên vì tức giận, bàn tay đặt trên quyển vở trắng tinh đã vô tình vò nát trang giấy. Anh tức giận đứng thẳng người hét lớn rồi quăng cuốn sách lên bàn “RẦM” làm cô giật mình:

- Được rồi, nếu bây giờ cô không chịu học thì tôi sẽ tịch thu điện thoại, máy tính, laptop, tất cả các thiết bị điện tử mà cô dùng để liên lạc ra bên ngoài, cô sẽ bị nhốt ở đây cho đến khi nào chịu học thì thôi, còn bạn của cô sẽ không được bước chân tới căn nhà này.

Anh đi lại mở tủ lấy điện thoại, máy tính, ipad, máy tính bảng, ... của cô rồi đem ra ngoài, cô ngồi đó trơ mắt há miệng nhìn từng cái anh đem đi:

- “ô vậy là bị giam lỏng, cái tên đáng ghét, anh không làm gì được tui đâu”

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Kế hoạch bỏ trốn

Một ngày trôi qua trong sự cô đơn và buồn và buồn tẻ. Suốt một ngày cô chỉ ăn, ăn và ngủ, điện thoại, laptop, ... đều đã bị anh tịch thu chả còn thứ để chơi.

Giờ đang là 7:30 tối, anh đã đi diễn, người làm thì họ đã xong công việc và về phòng, căn nhà giờ đây thật im lìm.

Cô nằm trên giường, chữ “chán” đã hiện rõ trên mặt, cô than vãn:

- Haizz... chán quá, giờ biết làm gì cho vui ta?

Cô đảo mắt quanh phòng tìm thứ gì đó để giải trí, sau một hồi dò xét ánh mắt cô dừng lại ngay tại một cánh cửa được sơn màu trắng trùng với sơn tường nên khó có thể nhận ra. Không chần chừ, cô bước xuống giường tiến lại phía cánh cửa nhìn dò xét:

- “ở đây sao lại có cánh cửa nhỉ? Lại còn sơn màu trắng nữa, hèn chi mình ở đây đã hơn 1 tháng mà không thấy” (không nhìn thấy là phải rồi, lâu nay cô chỉ lo cãi nhau rồi gây hấn với anh có bao giờ chú ý gì tới xung quanh đâu, đến tên ông quản gia còn không biết nữa là)

Tính tò mò nổi dậy cô liền mở cửa bước vào, bên trong căn phòng thật là sang trọng, một tủ giày, một tủ quần áo, cà vạt, đồng hồ ôi trời... toàn là sản phẩm của những thương hiệu nổi tiếng. Liếc nhìn một dọc bỗng cô nhận ra bộ quần áo anh mặc lúc 2 người gặp nhau lần đầu tiên, lần đụng mặt thảm họa, khi cô hiểu lầm anh là 1 tên biến thái rồi sau đó đã ban cho anh một cú đá thật đẹp mắt, cô khẽ mỉm cười.

Nhìn quanh phòng gật đầu nói:

- Ngôi sao có khác, 1 tủ giày, 1 tủ quần áo, đồng hồ đeo tay, cà vạt, găng tay đều là đồ hiệu, chắc là phục trang để đi diễn ha, nhìn mấy bộ đồ cũng hơi bị lố lẹt quá.

Ở phía cuối căn phòng một bức hình búp bê đầy bụi được treo ở đó, bức hình là một cô gái có khuôn mặt thật đẹp, mái tóc ngắn ngang vai và nụ cười dễ thương. Cô tự hỏi:

- “ai đây ta? Em gái hần, chị hần hay là ... người yêu? ủa mà có người yêu rồi sao còn muốn kết hôn với mình? Hay là muốn bắt cả hai tay, gri...ii... tên đáng ghét.

Cô bực bội bỏ đi ra khỏi phòng đóng cửa cái “RẦM” miệng không ngừng chửi rủa:

- Tên đáng ghét, tên khỉ gió, tên chết tiệt, anh đi chết đi... cái đồ siêu sao dỏm

- “Mình sẽ bỏ trốn khỏi căn nhà này”

Cô nghĩ là làm, đi thay một bộ quần áo màu đen, đội 1 cái nón màu đen, tất nhiên bỏ trốn sẽ không thể thiếu điện thoại di động, cô vào căn phòng lúc này lục lọi một hồi cũng tìm được 2 cái Iphone màu trắng trong một cái hộp búp bê đầy bụi để ở trong tủ, cô cười ranh mãnh

- “hehehe... xin lỗi anh nhe... tôi biết cái này là của anh nhưng vì anh đã gom hết đồ của tui đi rồi nên giờ tui sẽ mượn tạm để xài... sau này tôi sẽ gửi bỏ câu trả lại cho anh hế... hehehe” (trời ơi... chị à bây giờ là thời đại công nghệ rồi mà còn dùng bỏ câu đưa... điện thoại là sao?)

Cô mở nguồn điện thoại:

- ồ... vẫn dùng được hehehe ... tốt.

Cô bấm máy gọi cho con bạn thân:

- Alô... Oanh nghe đây!

- Tao Vy nè! Mày gọi điện cho Ngân với Nhi kêu 2 tụi nó thuê cho tao một phòng trong khách sạn Mimosa lấy tên của 2 đứa nó dùm tao nhe, còn mày... đến đón tao.

- Ủa sao tao lại phải đi đón mày?

- Mệt quá không nói nhiều nữa, lát lên xe tao kể cho nghe, giờ mày tới con hẻm phía đối diện ngôi biệt thự đợi tao.

- Rồi rồi tao sẽ đợi ở đó nửa tiếng nếu mày không ra là tao đi về.

- Ok!

Cô ngắt máy mà quên không dặn dò con bạn mình kín miệng để rồi kế hoạch của cô sẽ đi về đâu khi nó đã gọi điện báo cho anh biết tất cả những gì mà cô đã nói với nó.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Sau khi ngắt điện thoại cô bắt đầu thực hiện phi vụ, đi lại cửa nghe ngóng bên ngoài, cảm thấy an toàn mở cửa rón rén bước xuống dưới nhà, sau khi xác định được chẳng có ai xung quanh cô liền chạy vụt ra trốn vào bụi cây ngoài vườn. Tiếp tục ngó nghiêng nung chảnh thấy ai, cô thắc mắc tại sao thường ngày cảnh giác cẩn mật lắm mà sao bây giờ lại lơ là như thế này, đến một tên gác cổng cũng chẳng có nhưng thôi như thế này thì càng dễ đối với cô.

Ngó trước sau một lần nữa chắc chắn an toàn, cô chạy ngay ra ngoài men theo vỉa hè đi lại con hẻm. Thoát ra khỏi căn nhà đó cô cười khoái chí:

- Hahaha... tự do rồi, đã quá đi, không còn bị tên đó quản nữa rồi...

- Có chắc không?

Đang vui mừng thì có tiếng nói cắt ngang làm cô mất hứng. Quay đầu nhìn lại chiếc Audi màu đỏ đỗ phía dưới ánh đèn đường, cố nhìn cho rõ, trên xe không chỉ có Oanh mà còn có một người nữa, đó là ai? Cô bất ngờ hoàn hồn đó chính là anh. Anh đang cầm một khẩu súng, nòng súng đang kê sát thái dương của Oanh khiến cô ớn lạnh mặt tái đi, tay chân run rẩy. Anh nhìn cô nở nụ cười nửa miệng:

- Sao cô ngạc nhiên chứ hả?

- “Tại sao anh ta lại ở đây chứ? Làm sao anh ta biết được mà đến đây? Giờ làm sao đây.... Trời ơi!!!

Đang lo sợ chẳng biết phải làm sao thì anh lên tiếng:

- Cô ngạc nhiên lắm đúng không? Và đang tự hỏi tại sao tôi lại ở đây, ha, mà thôi nói ra thì còn gì vui.

Anh nói bốn cọt khiến cô càng thêm tức điên lên, không còn lo sợ nữa, ánh mắt sắc lại, giọng gằn xuống:

- Vậy là anh đã biết từ trước là tôi sẽ bỏ trốn đúng không?

- Ủm... có thể cho là vậy...

- Anh có thể thả bạn tôi ra được rồi đó!

- Nếu bây giờ cô theo tôi vào nhà thì bạn cô sẽ được an toàn.

- Anh đang uy hiếp tôi à?

- Cô muốn sao thì cứ cho là vậy nhưng nếu cô không đồng ý thì tôi sẽ cho bạn câu cô ăn kẹo đồng ngay bây giờ. Anh đe dọa làm cô hơi run.

Oanh lúc này lên tiếng, giọng hơi run sợ:

- Vy ơi... mày cứu tao đi! Tao còn muốn gặp honey tương lai với ba má của tao nữa... tao chưa muốn chết... huhuhu...

Oanh khóc làm cô rối lên:

- Ok, ok, ok, được rồi, mày nín đi... Anh Kỳ tôi đồng ý với anh giờ anh hà nó ra đi tui không muốn bị thùng mùng nhí đâu.

- Tốt...

Anh thu súng, mở cửa xe, đi lại vác cô lên vai,

hành động của anh làm cô bất ngờ la hét um xùm:

- Thả ra, tui không phải bao lúa để cho anh vác đầu nha, buông ra... tên khốn...

Vào đến phòng, anh quăng cô lên giường như vút một bao lúa mà chẳng biết thương hoa tiếc ngọc là gì. Anh đi lại đóng cửa khóa chặt rồi tiến lại phía giường, túm hai tay cô trời chặt mặc cho cô la hét vùng vẫy, anh lấy chân cuộn tròn cô rồi quấn dây quanh người, nhìn cô bây giờ chẳng khác gì cái bánh tét. Anh dùng keo dán kín miệng cô lại. Sau khi thực hiện xong mọi thứ anh đứng dậy, nói:

- Từ giờ tới sáng mai cô cứ nằm đây mà ngủ, sáng mai tôi sẽ cởi trói thả cô ra, ngủ đi cảm quậy.

Cô rất bức bối nhưng không thể làm gì được:

- Thôi... ngủ, mai tính tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Đôi đầu

Trải qua một đêm nóng nực, cô thức dậy với gương mặt bơ phờ, người thì không cử động được vì bị cuộn tròn trong chăn trói lại. Cánh cửa phòng bật mở, gương mặt mà cô đang thăm nguyên rửa xuất hiện, anh bước vào trên tay cầm một ly nước cam, anh đặt ly nước trên bàn quay đầu nhìn cô:

- Sao rồi em yêu, ngủ ngon chứ?

Nghe thấy giọng nói của người mình đang thăm nguyên rửa, con bức tức trong cô lại vùng dậy:

- “Em yêu” cái đầu anh, mau thả tui ra nhanh lên! trói tui trong đây mà không bật điều hòa bộ anh tính cho tôi thành món nướng hả?...

- Hèn gì nãy giờ ở dưới nhà tui ngủ được mùi khét... thì ra là ở đây... hehehe.

- Anh...

- Nếu tôi thả cô ra thì cô phải nghe theo những gì tôi nói, làm theo những gì tôi sai bảo, có chịu không?

- Muốn làm gì cũng được miễn là cho tôi ra khỏi cái chăn này đi! Nóng quá à... chịu hết nổi rồi...

- Ok! Vậy xem như cô đã đồng ý rồi nha? Anh hỏi lại như để chắc chắn hơn.

- Ừ, ừ, ừ... nhanh lên đi!

Anh cởi dây trói, thoát khỏi được tầm chăn cực hình đó, cô đứng dậy vươn vai tập thể dục:

- Trời ơi... cứng cả người, chảy cả mồ.

- Hừ, cô làm gì có mồ để mà chảy, thân như con nầm lùn.

Cảm thấy bị xúc phạm cô gân cổ lên cãi một hơi:

- Kệ tui ai mượn anh nói, mắc mớ gì tới anh, tui nói gì thì mặc xác tui, ai mượn anh xen vào, xí...

- Mệt quá!!! Bây giờ cô vào thay đồ sửa soạn rồi đi với tôi. Anh ra lệnh.

- Đi? Đi đâu? Cô ngây thơ hỏi.

- Lên xe rồi tôi kể cho nghe, còn bây giờ thì cô lo mà đi chuẩn bị đi.

- Ok, nếu đi chơi thì càng tốt... hí hí hí...

Cô hí hửng chạy vào phòng vệ sinh cá nhân sạch sẽ, cô chọn một bộ váy ngắn hở vai, mái tóc xoăn lộn được thả xuống, mang một đôi sandal trắng đen, nhìn cô bây giờ rất dễ thương. Anh đang đợi ở phòng khách, mặc một chiếc áo sơ mi trắng, một cái quần bó màu đen, mang giày tóc vuốt keo nhìn anh bây giờ đúng chuẩn một soái ca. cô từ trên phòng đi xuống nhìn thấy anh từ đằng sau, cô nghĩ thầm:

- “Anh ta đây sao? Nhìn cũng bảnh trai lắm chứ!”. Đi chưa? Cô lên tiếng.

Anh quay lại nhìn cô, nhìn không chớp mắt, cô quá dễ thương và xinh đẹp như một thiếu nữ. Bỗng nhiên tim anh đập lỏn nhóp, mặt đỏ ửng lên. Vợ quay mặt đi nơi khác để che đi cảm xúc của mình:

- Ừ... đi thôi.

Anh vội bước đi trước cô hồn nhiên hí hửng bước theo sau. Sau khi đã yên vị trên con Audi màu đen, anh nhấn ga phóng đi với tốc độ cực nhanh. Chỉ trong phút chốc họ đã ra tới đường cao tốc, anh đang tập trung lái xe thì cô hỏi:

- Ê nè, giờ anh và tôi đang đi đâu vậy?

Không thèm nhìn cô anh trả lời:

- Công viên PK.

- Nửa há??? Cô hốt hoảng.

- Cái gì mà “nửa há”, cô yên tâm đi sẽ không có trò cảm giác mạnh đâu.

- Là sao? Cô khó hiểu hỏi lại.

- Khi tới đó tôi và cô sẽ diễn một vở kịch.

- Kịch... Ai xem? Phóng viên hả?

- Không... người này còn hơn cả đám phóng viên kia nhiều. Anh nở nụ cười nửa miệng ánh mắt sắc lại.

Còn cô thì cứ ngồi đó suy ngẫm xem ai mà còn hơn đám phóng viên kia, điều này khiến cô phải sử dụng nhiều chất xám lắm đấy, nhưng thôi tới đó rồi cô cũng sẽ biết mà suy nghĩ chỉ cho tốn não.

Ra khỏi bãi đậu xe của công viên, đột nhiên anh quàng tay lên vai thom vào má khiến cô giật mình sững người. Thấy biểu hiện của cô anh phì cười:

- Làm gì mà dờ người ra vậy?

- C- chứ anh vừa làm cái hành động gì đó?

- Trời... bộ cô tưởng tôi muốn làm lắm à, nhìn qua bên phải đi.

Anh ra hiệu, cô quay người lại thì thấy có vài cô gái đang đứng bên đó, điện thoại nhấp nháy liên tục. Hiểu được tình hình, cô quay mặt lại thay đổi 180 độ tươi cười nói:

- Anh yêu à! Mình đi nha?

Lần này tới phiên anh sững người, không thốt nên lời, anh kinh ngạc khi thấy độ tài năng về diễn xuất của cô quá đỉnh. Thấy anh không phản ứng gì cô nhắc nhở:

- Đi... đi nhanh lên, bộ muốn ở đây lắm hả?

- Ờ... Ừ... đi.

Hai người vội vàng bước đi, khi đi xa anh mới nói:

- Cô cũng hay nhỉ, thích ứng với tình huống nhanh lắm.

- Trời... tại anh chưa biết thôi, tôi mà chịu diễn thì không thể nào chê được đâu, hí hí hí... .

- Có tự tin quá không đó?

- Không hề.

- Một lát nữa tôi làm gì thì cũng phải phối hợp theo tôi sao cho khớp đó, nếu diễn tốt chiều tôi dẫn đi ăn nhà hàng năm sao.

- Xi... đẹp đi, không thèm, ăn hoài, chán.

- Chứ cô muốn gì?

Khi nghe được câu nói đó của anh cô vui mừng:

- Khi xong việc tôi sẽ đưa ra điều kiện, nhưng anh bắt buộc phải đáp ứng những gì mà tôi đưa ra không được từ chối.

- Rồi... rồi. Vì đại sự anh đành chấp nhận giao kèo với cô vợ của mình.

Hai người đi đến chỗ vòng đu quay, từ đằng xa cô nhìn thấy một người con gái đang đứng có vẻ như chờ đợi một ai đó. Cô gái khoát trên người một bộ váy quá gọi cảm, tóc xõa dài nhuộm màu đỏ hồng. Đi lại càng gần, cô gái quay mặt lại định nở một nụ cười với anh nhưng nụ cười đó đã tắt đi khi thấy cô đi bên cạnh, thấy bàn tay anh đang nắm chặt bàn tay cô.

Giờ anh và cô đang đối mặt với cô gái đó, ánh mắt cô gái nhìn anh như đang tiếc nuối một điều gì đó môi nở nụ cười còn anh thì chả thấy phản ứng gì, anh đưa một ánh nhìn chỉ có thể nói khinh bỉ.

Cô cảm thấy không gian như muốn nghẹt thở, giống như mình hằng hiện diện đối với hai người họ. Bây giờ cô mới có dịp nhìn kĩ cô gái đó, cô ấy có khuôn mặt hầu như là phẫu thuật thẩm mỹ hoàn toàn nhưng cô cảm thấy có một nét gì đó hơi quen quen giống như là cô đã từng gặp ở đâu rồi. Suy nghĩ một hồi cô cũng tìm được câu trả lời:

- “Trời... không lẽ đây là cô gái trong bức ảnh đó, bức ảnh trong căn phòng đó, nhưng sao khác quá, người con gái trong bức ảnh mang một nét dịu dàng, mộc mạc còn cô gái này lại hoàn toàn trái ngược lại, khiêu gợi, toát lên một phong thái mà những người xấu xa thường có, vậy cô gái này là ai?”

Cô muốn phá tan đi bầu không khí căng thẳng này liền lên tiếng bắt chuyện:

- Ah... Chào cô!

Anh thu lại ánh nhìn đó tỏ ra vẻ bình tĩnh, nhận được lời chào cô gái đáp lại, giọng điệu có hơi chảnh một chút:

- Xin chào!

Không thèm ơ, ừ với cô một câu nào, chỉ là chào cho có lệ, cô gái đó liền bắt chuyện với anh:

- Chào anh! lâu rồi không gặp, cũng gần hai năm rồi nhỉ?

An nở một nụ cười thay cho câu trả lời. Cô gái đó hỏi tiếp:

- Anh không định giới thiệu cô gái bên cạnh anh cho em biết à?

Không để anh trả lời cô liền chen vào:

- À... tôi là Khải Vy vợ chưa cưới của anh Kỳ, chắc cô cũng có đọc báo rồi ha?

Cô vòng tay ôm Vũ Kỳ đầu tựa vào cánh tay anh (lùn quá không tới vai được) giọng nũng nịu như mèo con:

- Anh à... chị này là ai dạ?

Anh liền phối hợp theo cô tỏ ra tình tứ còn cô gái đó thấy cảnh này thì mặt đen lại tỏ ra thái độ ghen tức. Anh trả lời:

- Đây là Hoàng Thùy Linh, con gái của bang chủ bang Hắc Thủy...

- Hình như anh còn nói còn thiếu “là người yêu của anh” thì phải... Cô ta nở một nụ cười đắc thắng.

Cô cảm thấy ghét cái thái độ và cách nói chuyện của Thùy Linh, cô đáp trả:

- Chị ơi chỉ là “đã từng” mà thôi, chị chỉ là quá khứ còn em mới là hiện tại.

Anh thấy hài lòng về cách đáp trả của cô liền cúi xuống thơm vào má cô một cái, gương mặt của Linh tức không thể nói nên lời, anh hỏi:

- Gọi tôi ra muốn nói chuyện gì?

- Em muốn chuyện riêng với anh.

Anh nói với cô:

- Em ra xe đợi anh nhé!

- Ok anh.

Cô bước đi nhưng không quên ban co Thùy Linh một ánh nhìn sắc bén và một nụ cười chết người như muốn nói “coi chừng tôi đó”. Khi cô đã đi xa anh mới nói:

- Được rồi bây giờ cô nói đi!

Thùy Linh liền xà vào lòng anh ôm chặt giả vờ nũng nịu:

- Anh à... chúng ta quay lại nhé! Lần trước là em sai rồi, là do em không tốt, em không nhận ra được tình cảm anh dành cho em sâu đậm đến nhường nào, mình quay lại được không anh?

Anh cố đẩy Thùy Linh ra nhưng không được, anh nói:

- Không thể, quá muộn rồi.

Khi nghe được câu trả lời cô ta buông anh ra, gương mặt đơ lại giọng run run:

- Tại sao? Vì anh yêu con nhỏ đó à? Nó có gì hơn em chứ?

- Hơn cô nhiều, về mọi mặt, cả tính cách lẫn tình cảm, biết nghĩ cho người khác không tham lam ích kỉ như cô. (anh nói hơi lớ rồi đó!)

- Anh yêu nó sao?

- Đúng, tôi yêu cô ấy, anh yêu cô ấy nhiều hơn tôi đã từng yêu cô.

Khi nghe câu trả lời của anh mặt Thùy Linh bắt đầu đỏ lên tức giận, cô ta ra lời đe dọa:

- Được rồi, nếu anh yêu cô ta thì ráng mà bảo vệ nó, nếu không nó sẽ thành miếng mồi ngon cho mấy tên đầu gấu trong bang Hắc Thủy đó.

Cô ta bỏ đi trong cơn tức giận, còn anh thì cảm thấy lo lắng về những lời Thùy Linh vừa thốt ra, có thể cô ta sẽ làm hại Khải Vy một lần nữa, cô ta rất nguy hiểm.

(Hoàng Thùy Linh: 19t con gái của bang chủ Hắc Thủy, từng là người yêu của anh, một người nham hiểm ích kỉ).

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Kẻ gây chiến

Sau khi Linh bỏ đi anh quay lại xe tron lòng cảm thấy lo lắng, từ xa anh đã thấy tiền cô đang la hét, vội vàng chạy lại thì thấy cảnh tượng cô đang bị bọn trẻ con vây quanh cù lét, thật tội nghiệp. Anh thở phào nhẹ nhõm trong lòng vui bất lo lắng, nhìn thấy nụ cười tươi trên gương mặt cô, anh mỉm cười:

- “Tôi sẽ không để ai cướp đi nụ cười của em đâu, cô bé của tôi.”

Sau một hồi chán, bọn trẻ tha cho cô rồi đi về nhà. Cô đứng dậy phủi quần áo vuốt đầu tóc gọn lại. Nhìn thấy anh cô hí hửng chạy lại hỏi thăm kết quả:

- Xong rồi à?

- Ừm...

- Nhanh vậy? Vậy thì bây giờ là lúc thực hiện yêu cầu của tui rồi đó! Hai ánh mắt sáng rỡ nhấp nháy liên tục.

- Rồi nói đi!

- Điều kiện là từ bây giờ trở đi tui muốn tự do đi lại anh không có quyền ngăn cản và từ ngày mai tui sẽ đi học trở lại, chủ nhật là ngày nghỉ nên tui sẽ không có mặt ở nhà cả ngày không cần gọi điện làm phiền, ok chứ?

- Ok.

Anh mặt mày ừ ừ, cô là vợ chưa cưới của anh mà không cho anh quản thúc thì có chuyện gì anh biết ăn nói sao với vị đáng sinh thành của cô đây.

- “Thật hết cách với em rồi”

Cô nhảy nhót vui mừng như con chim bị nhốt trong lồng sắt lâu ngày khi được thả tự do thì tung cánh bay khắp nơi. Cô ngồi vào trong xe đưa tay ngoắt anh lái:

- Đi về.

Anh đi lại ngồi vào xe, thắt dây an toàn rồi phóng xe về. Trên đường về cô bắt đầu im lặng lạ thường tay cứ ôm bụng. Anh hỏi:

- Cô sao vậy? Có chuyện gì à?

- Đa ... đau ... bụng. Cô nói mà nhăn mặt.

Anh dừng lại ở nhà vệ sinh công cộng, cô vội vàng chạy vào, sáng giờ chưa ăn gì hết nên con đau dạ dày của cô tái phát. Cô lấy thuốc trong túi ra uống được một lúc thì con đau dần hết, lấy điện thoại ra định gọi cho anh thì đột nhiên có gì đó nhói đau ở cổ, mắt cô nhắm lại ngã gục xuống điện thoại văng vào một góc của nhà vệ sinh. Anh ngồi chờ 20 phút không thấy cô ra, gọi điện thì cô không bắt máy, định ninh có chuyện chẳng lành, anh vào nhà vệ sinh tìm chẳng thấy cô đâu. Anh nhấn số gọi lại lần nữa tiếng chuông điện thoại vang lên, vật ở đây nhưng chủ của nó đã biến mất. Anh hoảng hốt cầm lấy điện thoại cô chạy thẳng về nhà. Trên đường về anh cố suy nghĩ xem là ai đã bắt cô hay là do cô bỏ trốn, nhưng khi nghĩ về những điều cô nói lúc trước thì khẳng định là cô bị bắt cóc, không thể nào một người vừa giao kèo với anh xong lại bỏ trốn.

Tìm trong danh bạ điện thoại của cô, anh gọi cho những người mà cô thân thiết Nhi, Ngân và Oanh bắt máy:

- Alo, gì vậy Vy?

- Có phải các cô là bạn của Khải Vy không?

- Ủ, đúng! Cho hỏi ai vậy? Ngân hỏi thì Oanh liền nhảy vào:

- Anh Kỳ, anh Kỳ phải hôn?

- Ủ, là tôi, các cô có biết Vy có thù hằn gì với ai không?

- Sao vậy? Có chuyện gì rồi à? Nhi giật điện thoại trên tay Ngân hỏi.

- Cô ấy... bị bắt cóc rồi! Anh hạ giọng.

Ba người đồng thanh hét lên: “CÁI GÌ?”

- Nó bị bắt hồi nào? Nhi

- Cách đây 10 phút, bây giờ các cô tới nhà tôi đi! Mọi chuyện bàn sau.

- Được bọn tôi tới liền.

Vừa cúp máy anh tăng ga chạy thẳng về nhà với tốc độ cực nhanh, trong lòng nơm nớp lo sợ cô sẽ xảy ra chuyện. Bên kia Nhi, Ngân và Oanh cũng lo lắng không kém vội vàng chạy đến nhà anh.

Về tới nhà, anh hỏi ông quản gia xem này giờ có ai gọi đến nói về chuyện của cô hay không nhưng anh chỉ nhận được cái lắc đầu của ông ấy. Nhìn sắc mặt lo lắng của anh ông gần hỏi xem có chuyện gì thì được anh kể lại toàn bộ sự việc, ông đâm chiều suy nghĩ.

Anh ngồi phịch xuống ghế gương mặt hiện lên nét lo lắng, chẳng biết khi nào mà anh đã có thể biết lo lắng cho một người như thế, từ trước đến giờ anh chỉ biết lo cho bản thân chẳng bao giờ để ý đến người khác. Nhưng mà bây giờ anh lại như vậy có lẽ anh đã thay đổi kể từ khi gặp cô, có cái gì đã len lỏi trong trái tim anh đánh thức nó sau một thời gian ngủ vùi trong cô độc.

Từ ngoài cổng ba chiếc siêu xe phóng thẳng vào sân nhà phanh gấp, các cô ái vội vàng bước xuống đi vào nhà bắt đầu hỏi tội anh:

- Chào anh! Chúng tôi là bạn của Khải Vy. Nhi dẫn đầu.

- Chào! Các cô đến rồi, mời ngồi.

- Vy nó để lại thứ gì trước khi bị bắt không? Oanh hỏi.

- Có, tôi tìm thấy điện thoại của cô ấy ở nơi bị bắt. Anh lấy trong túi ra chiếc điện thoại của cô đưa cho Oanh. – Đây!

- Vy cô ấy có từng gây thù chuốc oán với ai không?

- Không! Một câu trả lời chắc chắn của Ngân.

- Không thể nào, cô ấy là người của thế giới ngầm không lí nào mà không gây oán với ai được chứ!

- Đúng, nó là con của thế giới ngấm nhưng ai cũng nề phục nó bởi vì nó chưa bao giờ làm gì ai mà không có lí do, có nó thế giới ngấm mới tồn tại bình yên được, nó luôn là người gắn kết các tổ chức lại với nhau, giải quyết tất cả hiểu lầm, như vậy thì làm gì có ai gây thù oán với nó. Nhi nói mà lòng như muốn khóc.

- Nhưng ... nó đã gây thù với một người

Câu nói của Oanh làm anh sực tỉnh. Phải, người cô gây oán không ai khác ngoài Hoàng Thùy Linh. Bỗng nhiên điện thoại của anh vang lên, trên màn hình là một dãy số lạ, anh bắt máy, đầu dây bên kia là một giọng nói rất lạ có lẽ người này đã dùng máy đổi giọng. Người đó cất tiếng chào như mĩa mai:

- Chào! Có phải là siêu sao nổi tiếng Vũ Kỳ không nhỉ?

- Người là ai?

- Haha ... ta là ai người không cần biết, chỉ cần biết là cô vợ bé nhỏ của người đang nằm trong tay ta là được rồi!

- Người muốn gì? Anh hét lên.

- Muốn gì à? Đừng nóng thế chứ! Tất nhiên là tiền rồi!

- Tiền? Người muốn bao nhiêu?

- À... nếu như muốn kéo cái xác của nó về thì 1 tỉ còn nếu muốn lãnh lạng trở về thì 5 tỉ không thiếu một xu.

Khi nghe đến con số 5 tỉ Ngân, Nhi và Oanh hét lên kinh ngạc. Cô vừa tỉnh dậy nghe được cuộc nói chuyện giữa anh và tên bắt cóc nhưng không thể làm gì vì tay chân đã bị trói vào ghế đánh lợi dụng lúc này báo cho họ biết tên của kẻ bắt cóc:

- Ha... tao chỉ đáng giá 5 tỉ thôi sao? Bang chủ của Hoàng Long mà chỉ có 5 tỉ thì hơi bèo đó! Thùy Linh à!

Nghe được giọng nói của cô anh mừng khôn xiết, nhưng anh nghe được cô gọi tên đó là Thùy Linh thì trong lòng tức giận vô cùng. Linh quay lại nhìn cô ánh mắt tức giận vì cô dám tiết lộ thân phận của cô ta cho anh biết. Linh mở loa ngoài đặt điện thoại lên cái bàn ẩm mốc, cô ta đi lại chỗ cô miệng nở một nụ cười quỷ mị chứa đầy sự tàn độc:

- Tỉnh rồi à? Đúng là một cô gái mạnh mẽ mới đó mà đã tỉnh rồi! Máy tên kia sao lúc này không dán cái miệng của nó lại hả? Cô ta là hết đám lính của mình.

- Thùy Linh là cô sao? Anh hỏi lại trong lòng thất vọng tột cùng.

- Đúng! là em thì sao? Em đã nói thì sẽ làm mà, em không hề nói suông.

- Cô muốn tiền đúng không? Tôi sẽ đưa cho cô nhưng đừng làm hại tôi cô ấy.

- Tiền? hahaha... cái đó thì em không thiếu, cái em cần là ... mạng của con bé này, hừm... em không có được anh thì đừng hòng ai có được.

- Cô...

Cô ta bước lại gần cô, lấy tay nâng cằm cô lên xem xét, ngắm nghía một hồi rồi nói:

- Ái chà! Gương mặt xinh nhỉ... nhưng mà nếu có một vết sẹo thì gương mặt này chắc không còn xinh được đâu ha? Hahahaha...

Cô ta cười đắc thắng nhưng cô đã dập tắt đi nụ cười đó bằng một câu đáp trả:

- Hừm... dễ quá nhỉ! Muốn để lại sẹo trên mặt tôi thì cũng hơi khó đó!

- Mà... Cô ta mặt đỏ lên tức giận, bỗng nhiên anh và mọi người nghe thấy tiếng “CHÁT” vang lên ở đầu dây bên kia. Năm ngón tay in hằn trên má cô, mặc dù đau nhưng cô không khóc. Ba người kia liền cuống quýt lên:

- Vỵ... mà có sao không? Cô ta tát mà ả?

- Ha... tụi bây yên tâm, cái tát này có là gì với tao đâu!

- Mà... được rồi mấy người cứ chờ đi! Chỉ 5 phút nữa thôi, trong thế giới ngấm sẽ có tin tức của con bé này thôi.

Cô ta cúp máy, gương mặt nham hiểm hiện lên và nụ cười đầy ác ý.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Anh trai của thế giới ngầm (p1)

Alô, alô, alô.... Anh tức giận vì bị ngắt máy ngang, cũng may là Oanh ngăn lại chứ không là anh đã đập nát cái điện thoại rồi.

Nhi hỏi anh:

- Cô ta nói gì vậy?

Anh thờ dãi:

- Cô ta nói chỉ 5 phút nữa tin tức Vy bị bắt cóc sẽ bị lan truyền trong thế giới ngầm.
- CÁI GÌ??? Ba người hét lên.
- Chết rồi! nếu lan truyền trong thế giới ngầm thì chắc chắn người đó sẽ biết! Nhi hốt hoảng.
- Nhưng nếu người đó biết thì... Oanh châu mày lo lắng.
- Nếu như người đó về thì biết ăn nói sau đây? Trời! Ngân than thở.
- Thôi! Tới đâu hay tới đó, chuẩn bị lên thớt đi mấy em ơi! Nhi nói trong vô vọng.

Anh khó hiểu, hỏi lại:

- Các cô đang nói gì vậy?
- Thì là... mà anh không biết thì tốt hơn. Ngân nói giọng nghiến nghị như không muốn cho anh hỏi thêm nữa.

Họ ngồi chờ đợi đúng 5 phút sau điện thoại của Nhi, Ngân và Oanh vang lên, họ nhận được một tin nhắn kèm theo một file hình ảnh:

“Đại bang chủ của Hoàng Long la thế này đây sao? Thật thảm hại...”

Và hình ảnh cô đang bị trói, đầu tóc rũ rượi, trên khoe môi có vết máu chảy ra nhưng đôi mắt vẫn giương lên ánh nhìn sắt bén.

- Trời!!! Vy...

- Anh vội vàng giật lấy điện thoại của Oanh, nhìn người con gái trong bức hình anh thấy tim mình đau lắm như có ai đó dùng dao cứa vào tim, anh thầm nghĩ đây là cảm giác gì? Sao anh lại thấy đau nhói trong tim khi nhìn thấy cô trong tình cảnh này, chẳng lẽ đây là yêu sao? Không thể nào, đó chỉ là lòng thương hại mà thôi, anh không thể nào yêu cô được, không thể.

HOA KỲ

Hai giờ sáng trong phòng hội đồng của công ty giải trí WINDDY. Một người con trai đang ngồi ngả người ra chiếc ghế tổng giám đốc. Anh có một gương mặt rất đẹp, đôi chân mày đậm, đôi mắt màu đen sâu thẳm giống như nó có thể nhìn thấu tâm hồn của người nào nhìn vào nó, làn da trắng, mái tóc đen huyền.

Anh chớp mắt nghỉ ngơi sau một ngày làm việc căng thẳng nhưng chỉ vừa chớp mắt được một chút thì điện thoại của anh vang lên, trên màn hình hiện lên tên của kẻ phá rối giấc ngủ “Jame” hẳn là người thông báo cho anh tất cả các hoạt động của bang hội cũng như những thông tin mà hắn nhận được.

Người con trai ấy vợ lấy chiếc điện thoại nghe máy:

- Alô!
- Ken! Cậu mở máy tính lên đi tôi gửi email cho cậu nè.
- Có chuyện gì mà khiến cậu phải phá hoại giờ nghỉ ngơi quý giá của tôi đây?
- Thì mở nhanh đi rồi biết. Jame hối thúc.
- Ủ, ừ chờ chút.

Anh mệt mỏi ngồi dậy mở máy tính vào hộp thư email mở tin nhắn mà Jame gửi cho. Tin nhắn hiện lên gương mặt anh tối sầm lại khi thấy hình ảnh của Khải Vy đầu tóc rũ rượi, ở khóe môi có một vết máu chảy ra. Anh lấy điện thoại gọi lại cho Jame, giọng lạnh băng:

- Jame! Tin tức này từ đâu gửi tới?

- Của Hắc Thủy.

- Hiện tại có bao nhiêu bang hội biết chuyện này?

- Gần như là tất cả.

- Được rồi cậu hãy chuẩn bị cho tôi một chiếc trực thăng lên sân thượng của tòa nhà WINDDY, tôi sẽ về Việt Nam.

- Trời! Cậu bị điên à? Việt Nam và Mỹ cách nhau tới nửa vòng Trái Đất, đi trực thăng biết khi nào mới tới?

- Yên tâm tôi có cách riêng của tôi, cậu gọi điện kêu người ở sân bay PMK bảo họ chuẩn bị cho tôi một chiếc máy bay riêng.

- Định đi không hộ chiếu à? Bộ cậu tính bị truy nã trên toàn thế giới khi xuất cảnh trái phép hả?

- Ha... thế giới này sẽ loạn lên mất khi có một trên tội phạm truy nã đẹp trai như tôi đây!

- Thôi đi! Cậu đừng có tự tôn cái vẻ đẹp của mình lên quá coi chừng bị cướp sắc hồi nào không hay đó Ken à!

- Ừ... ừ... biết rồi, mà sẵn tiện lấy giùm tôi cái hộ chiếu rồi đến sân bay làm thủ tục giùm tôi luôn đi, mọi việc trong chờ vào cậu, cả công ty này luôn nhá mà đừng quên cậu mà quậy banh cái công ty này là chết với tôi biết chưa?

Ken cúp máy để mặc cho Jame la hét vô điện thoại.

Chỉ sau vài phút một chiếc trực thăng hạ cánh trên sân thượng của tòa nhà WINDDY đưa người con trai ấy rời khỏi đó.

VIỆT NAM

Đã một ngày trôi qua, anh chẳng ăn gì vào bụng. Còn Oanh, Nhi và Ngân đều về bang hội của mình để thu thêm thông tin.

(Nhi: người kế thừa bang hội Bạch Nguyệt. Ngân: phó bang chủ Phi Ưng. Oanh: phó bang chủ Vũ Phong. Bang chủ của các bang hội này là ba của họ.)

Ở Vũ Phong, Oanh đang chống cằm suy nghĩ thì Nhi gọi đến, Oanh ngừng lại dòng suy nghĩ bất máy:

- Alo!

- Sao rồi? Mày có thông tin gì chưa? Nhi hỏi.

- Có rồi, nhưng... Oanh ngập ngừng.

- Nhưng gì nói lẹ đi?

- Thì... tao mới điều tra ra là cái con Thùy Linh kia từng là người yêu của anh Vũ Kỳ.

- Gì??? Nhi hét lên.

- Nhưng họ đã chia tay từ 2 năm trước rồi!

- Sao vậy?

- Lúc trước hai người yêu nhau lắm nhưng chính con Thùy Linh đã bắt cả hai tay quen thêm một người nữa phản bội anh Kỳ, mà mày biết người mà nó quen là ai không?

- Ai? Nhi tò mò.

- Chính là anh Hoàng Nam. Oanh gặng giọng.

- CÁI... Gì??? Ý mày nói là Vũ Hoàng Nam đó hả?

- Ừm, nhưng giờ đã bị ảnh đá rồi!

- Ôi mẹ ơi! Vậy là giờ nó muốn quay lại với anh Kỳ nhưng không được nên nó mới bắt con Vy ép buột ảnh quay lại đó hả?

- Con nhỏ này chơi đùa thật.
- À...Oanh! Mày gọi điện cho Tuấn Anh với Tuấn Khang bảo mấy ảnh định vị con Vy qua cái vòng cổ mà tao tặng nó đó!
- Ủm... đúng rồi ha, để tao gọi.
- Ok, vậy có tin gì thì gọi cho tao biết nhé?
- Ok, cúp máy đi!

Nhi ngắt điện thoại, Oanh liền bấm số gọi cho Tuấn Anh:

- Alô! Tuấn Anh bắt máy.
- Tuấn Anh em là Oanh nè!
- Có gì không em?
- Anh định vị Vy quay cái vòng cổ mà Nhi tặng đó!
- À... vậy hả? Để anh, mà cho anh số IP đi!
- 01:43:33:XXX...
- Có gì thì anh gọi cho ha?
- Ok.

Vừa cúp máy cô bật dậy vội lấy cái áo khoát, leo lên xe chạy thẳng tới nhà Vũ Kỳ, gọi cho hai người còn lại cùng tới đó!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Anh trai của thế giới ngầm (p2)

Máy bay hạ cánh ở sân bay Tân Sơn Nhất, người con trai ấy bước xuống lấy chiếc kính đen đeo vào rồi bước đi ra khỏi nơi sân bay ồn ào đó.

Anh ta đi đến nơi cánh đồng hoang cách đó 200m, một chiếc moto cực khủng được dựng sẵn với một người đàn ông mặc đồ đen. Người đàn ông cúi đầu chào anh:

- Chào cậu chủ! Cậu đã về.
- Ủm... nó vẫn tốt chứ? Anh vỗ tay vào chiếc moto.
- Vâng, nó vẫn rất tốt ạ.
- Được rồi, đi đi.

Người đó chào anh rồi quay đi. Anh ngồi lên chiếc moto thân yêu của mình lên ga rồi phóng thẳng. Vì vụ trên con đường, anh nhìn lại thành phố nơi mà anh đã rời đi suốt 5 năm qua. Nó quá mới quá xa lạ, những nhôi nhà cao tầng đã mọc lên rất nhiều so với lúc trước.

Anh lấy điện thoại gọi cho đàn em:

- Alô! Đại ca, có việc gì sai bảo?
- Gửi cho tôi địa chỉ nhà của cái tên thần tượng Vũ Kỳ gì đó, nhanh lên!
- À... chờ chút... có rồi đại ca, để em đọc, số nhà 8401, phố X, đường Y, Tp.HCM. À đại— tút... tút...

Tên đàn em chưa kịp nói hết câu thì anh ta đã tắt máy, tăng ga đến nhà em rề hò.

9h sáng nhà Vũ Kỳ

Tại căn phòng khách đầy căng thẳng, 4 con người đang cúi đầu miệt mài vào máy tính, chẳng ai nói với ai câu nào, chỉ nghe tiếng bàn phím gõ. Họ đã như vậy suốt 6 tiếng đồng hồ, không ăn không nghỉ. Bây giờ trong đầu họ chỉ có việc làm thế nào để tìm thấy nơi cô đang bị giam cầm.

Rồi tiếng điện thoại của Nhi vang lên phá tan sự căng thẳng đó, mọi công việc đều dừng lại, họ chờ đợi hi vọng sẽ là một tin tốt. Nhi bắt máy, đầu dây bên kia là Tuấn Khang:

- Sao rồi anh Khang? Đã tìm thấy chưa?

- Anh đã cố nhưng hầu như tín hiệu đó không hoạt động.

- Sao chứ? Không lẽ Vy nó không bật thiết bị lên... ôi trời! Vy ơi là Vy sao cái trí thông minh của mày không hoạt động vào lúc này chứ! Vậy thôi anh cứ làm những gì có thể, em cúp máy đây...

Nhi tắt máy rồi lắc đầu, vậy là tia hi vọng cuối cùng cũng bị dập tắt. Trong lòng anh dâng lên một cảm giác chua xót và sợ hãi, anh sợ ai đó sẽ hại cô, cướp mất cô khỏi tay anh. Nhưng tại sao anh lại có cảm giác như vậy? Cảm giác này anh đã từng trải khi Thùy Linh bước ra khỏi vòng tay của anh để đến bên người khác, nó cũng giống như vậy chẳng lẽ anh đã... yêu cô rồi sao? Yêu? Hahaha không ngờ anh lại có cái cảm giác như vậy sau khi thất bại trong mối tình đầu tiên. Tưởng rằng anh sẽ không thể yêu ai được nữa khi mà chính anh đã đóng cửa trái tim mình lại nhưng giờ nó đã tự mở để cho cô bước vào trái tim anh ngự trị nó.

Oanh đột nhiên hét lên phá tan suy nghĩ của anh:

- Aaaa... tao mệt lắm rồi đó nhen, mặt khẩu ỏ đĩa không mở được, khó quá à!

- Mật độ bảo mật tin tức của Hắc Thủy đúng là cao thật, có cố gắng đột nhập đến thế nào cũng không được. Nhi nói bắt mẫn.

Trong lúc đang chán nản, họ nghe được tiếng rú ga của xe moto vào sân nhà rồi tắt hẳn sau đó là tiếng bước chân đi vào nhà khá vội, nó ngày càng gần hơn. Nhi, Ngân và Oanh quay lại xem và sau đó biểu hiện trên gương mặt họ thay đổi hẳn, đó là ngạc nhiên và sợ hãi.

Họ đồng thanh hét lên khi nhìn thấy gương mặt quen thuộc và nụ cười nửa miệng:

- ANH KEN!!!

Anh đến trước mặt họ nở nụ cười quá sức “thân thiện”:

- Hi! Ba đứa lâu rồi không gặp, khỏe chứ hả? À mà chắc chắn là khỏe rồi ngày nào cũng quậy hết mà.

- À... vâng! Nhi run sợ.

Anh đang thắc mắc anh chàng này là ai, định hỏi thì anh ta đến trước mặt anh mở lời:

- Anh chắc là Vũ Kỳ, chồng sắp cưới của Khải Vy?

- Đúng, là tôi, mà anh là –

Chưa kịp nói hết câu anh đã nhận được một cú đấm giáng trời của người con trai đó, anh ngã ra sàn trên mặt in hằn vết đỏ, môi rỉ ra giọt máu. Anh ngệt mặt ra chả hiểu gì cả. Người đó như hiểu điều anh định nói:

- Tôi là Ken, tên thật là Trương Hoàng Minh Luân.

- Anh làm gì vậy? Anh hỏi khi chưa hiểu ra tại sao mình bị đánh.

- Vy bị bắt cóc không phải là do cậu hay sao mà còn hỏi.

- Do tôi? Hừm... cũng phải.

- Hừ, là cô người yêu Thùy Linh xinh đẹp của cậu đã bắt Vy, tại sao khi chia tay rồi không giải quyết cho xong để bây giờ liên lụy đến Vy nữa hả? Ha, tôi nói cho cậu biết Khải Vy mà có chuyện gì là cậu sẽ không xong với tôi đâu.

Anh đứng dậy lau vết máu ở môi, đứng đối diện với ken:

- Khoan đã, anh là gì của Vy?

- Tôi là anh kết nghĩa của Khải Vy.

Đột nhiên không gian im lặng đến lạ thường, ba cô gái kia đang ngồi co ro trên ghế sofa sợ hãi với luồng ám khí tỏa ra từ hai người họ. Oanh lên tiếng can

ngăn:

- Hai anh có thể ngừng trận chiến này lại không? Bây giờ cứu Vy là việc quan trọng nhất, chuyện gì để từ từ tính sao.

Luân ngồi phịch xuống ghế sofa lấy trong túi áo ra một cái Usb cắm vào chiếc máy tính gần nhất của Ngân để trên bàn, rồi sau đó bắt đầu lướt các ngón tay trên bàn phím một cách nhanh nhẹn. Chỉ sau 5 phút, Luân đã tìm ra nơi cô đang bị gian cầm. Mọi người bắt đầu xuất phát. Ba cô gái yên vị trên chiếc Audi màu đỏ bóng loáng của Oanh, Vũ Kỳ và Minh Luân mỗi người một con moto, ba chiếc xe rờ khỏi nhà với tốc độ chóng mặt 80km/h.

Với tốc độ bàn thờ như vậy chỉ chớp lát họ đã đến nơi, đó là 1 toà nhà bỏ hoang nằm ở vùng ngoại ô thành phố, xung quanh cây cỏ mọc um tùm, rêu bám đầy các bức tường trông thật là u ám.

Bỗng nhiên có một tiếng súng vang lên “ĐOÀNG” mọi người giật mình ngỡ cô có chuyện gì. Họ lấy vũ khí của mình ra, ba cô gái với ba thanh kiếm nhật loại ngắn, Minh Luân và Vũ Kỳ mỗi người một khẩu súng chạy thật nhanh vào trong.

Vừa vào bên trong họ đã bị một đám tay sai của Thùy Linh chặn lại. Minh Luân tức giận quát lên:

- Tụi bây chán sống rồi hả? Tránh ra cho tao!

Một đám chẳng phản ứng gì tới lời nói của Luân, Ngân lên tiếng với một gương mặt đầy sát khí:

- Anh Ken cứ để cho tụi em xử lý, anh với anh Kỳ đến chỗ của Vy đi!

- Được vậy đám này giao cho tụi em. Nói xong Luân và Vũ Kỳ bắn chết mấy tên ở cầu thang rồi chạy đi.

Oanh vùng vãi đường kiếm như để khởi động sẵn tiện khích lệ bọn chúng cho sung lên một chút:

- Lâu ngày không vọt ngựa nghề quá bây! Là đàn ông thì chủ động cho sung miếng coi.

Oanh vừa nói xong một đám tụi nó cùng nhau xông lên. Ba cô gái rút những thanh kiếm ra khỏi bao, những thanh kiếm sắc bén vừa được mài dũa sal bao ngày không sử dụng. Nhi đánh mất lại môi nở nụ cười quỷ mỵ ra hiệu bắt đầu cuộc chơi.

Họ tiến lên xông vào đám lính của Linh vùng những nhát kiếm điều luyện, lần lượt từng tên một gục xuống, những âm thanh xé toạc da thịt và tiếng hét thất thanh càng làm cho khung cảnh thêm đáng sợ.

Chỉ vài phút cuộc chơi đã kết thúc và người chiến thắng là những cô gái máu lạnh, dấu hiệu kết thúc trận chiến là nụ cười chiến thắng trên môi họ. Lấy khăn và nhẹ nhàng lau đi những vết máu dính đầy trên lưỡi kiếm rồi tra và vỏ. Nhi nói những lời sau cùng dành cho bọn chúng:

- Sau này có thể à không chắc chắn các người sẽ không thể nào dùng vũ khí linh hoạt được như trước nữa, các người sẽ phải cần một thời gian để đi nối lại các khớp tay và chân đấy, nghỉ ngơi đi!

Vừa nói dứt câu, một tiếng súng lại vang lên “ĐOÀNG” linh cảm có chuyện chẳng lành xảy ra, họ tức tốc chạy lên tầng ba của ngôi nhà mở tung cánh cửa của căn phòng chính.

Và khung cảnh mà họ thấy khiến cho nỗi căm hận Thùy Linh càng sâu thêm.

.....

Mời các bạn đón đọc chương tiếp theo

“Hận Càng Thêm Hận”

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Hận càng thêm hận - Nói yêu em

Trước mặt họ là một khung cảnh đầy máu. Cô đang từ từ gục xuống, cô kiệt sức máu trên vai cứ không ngừng tuôn ra thấm đẫm vai áo trắng. Xung quanh là những tên tay sai của Linh đang nằm la liệt dưới sàn, người sát đầu kẻ mẽ trán đũa thì ôm bụng. Những tên còn lại thì đang chĩa súng về phía cô. Còn Thùy Linh, cô ta đang nhâm nhi điều thuốc với ly rượu vang đỏ. Thấy mọi người đã tụ tập đông đủ, cô ta đặt ly rượu đang uống dở xuống bàn, dập điều thuốc rồi đứng dậy vỗ tay:

- Không ngờ các người đến nhanh thật, chỉ mới 20 tiếng đồng hồ kể từ khi còn này bị bắt mà đã tra ra chỗ ở của nó rồi, tôi có lời khen.

Oanh tỏ ra khinh bỉ:

- Hừm... lời khen của cô tụi này không cần, đem về mà cho chó ăn ấy nó không đáng để khen được tụi này đâu!

Cô ta nghe xong mắt liền tròn lên, môi hiện lên một đường cong quý quyết đi đến túm lấy tóc cô lôi dậy:

- Không xứng đáng để khen nhưng xứng đáng để đánh.

Mắt cô bây giờ hé mở nhưng hình ảnh trước mắt cứ mờ đi, cô nhận ra được những giọng nói ấy, giọng nói của những người mà cô thương yêu họ đang gào thét tên cô. Lúc này sao cô lại cảm nhận được nỗi đau xác thịt, cô đang bị đánh bởi bàn tay bẩn thỉu của kẻ đã bắt cóc cô, Thùy Linh.

- THUY LINH!!!

Nhi hét to rồi định lao đến giải cứu cô nhưng không kịp, bước chân Nhi khựng lại. Thùy Linh đã nhanh tay giật lấy khẩu súng của tên đàn em đứng bên cạnh rồi chĩa vào đầu cô. Vũ Kỳ hét lên:

- Linh, cô định làm gì?

Cô ta cười rồi nói:

- Em đang trừng phạt kẻ giành đồ của em, sao? Anh có cảm thấy đau lòng không khi em đánh nó? Hahaha... Chắc chắn là có rồi bởi vì anh yêu nó mà. Vậy thì em sẽ làm cho anh đau lòng hơn nữa thậm chí sẽ cho anh một vết sẹo khá lớn để in sâu vào trái tim anh hahaha...

- Cô đừng làm vậy. Có gì ta sẽ thương lượng sau, đừng làm hại Vy nữa, em ấy không có lỗi, thả em ấy ra đi!

- Thả ra? Hừm... Anh Kỳ, anh còn nhớ những gì em nói lúc trước không? Em nói là sẽ không tha cho bất cứ kẻ nào cướp anh khỏi em và bây giờ em đang thực hiện điều đó đây! Sẽ như thế nào nếu trên đầu con nhỏ này có một cái lỗ nhỉ?

‘ BẮNG ‘ tiếng động phát ra và khẩu súng trên tay Thùy Linh văng xuống đất. Viên đạn của Ken bay chuẩn sát xướt qua cánh tay khiến máu cô ta tuôn ra, Thùy Linh hét lên đau đớn ôm lấy cánh tay.

Nhân cơ hội đó, Nhi, Ngân và Oanh liền hạ những tên còn lại đang ngỡ ngàng không biết làm gì, từng tên lần lượt gục xuống máu chảy lang đò cả sàn.

Nhi lướt đến như một cơn gió vùng thanh kiếm ngang cổ Thùy Linh, cô ngăn gương mặt bị vương vài giọt máu cười lạnh, ánh mắt đánh lại, giọng nói lạnh lùng pha lẫn một chút bồn chồn:

- Hừm... chị định thông lỗ trên đầu bạn em à?... hahaha... chị nghĩ chuyện đó dễ lắm hả?

Giọng Thùy Linh run run:

- Mà... mà định làm gì??

- Nợ tiền trả tiền, nợ máu trả máu.

Nhi nói làm mặt Thùy Linh tái đi:

- Máu... mà muốn tao trả máu sao?

- Vâng... đúng vậy thưa chị!

- Làm... làm ơn... đừng làm gì tôi, tôi sai rồi... tôi xin lỗi... các người muốn tôi làm gì cũng được hết nhưng... nhưng làm ơn ---

- Đầu có đc. Chị này em không nói hai lời... hừm hừm...

Và sau tiếng cười đó là một âm thanh nghe đến rợn người, lưỡi kiếm xuyên qua lớp da của Thùy Linh tạo nên một vết cắt thật dài trên khuôn mặt của cô ta. Thùy Linh hét lên đau đớn ôm lấy khuôn mặt đầy máu khụy xuống rồi khóc nức nở. Cô ta nói trong tiếng nấc:

- Mà... mà... mà dám rạch mặt tao?

- Không những vậy tao còn có thể làm như vậy nữa nè!

Nói rồi không để cho Thùy Linh kịp phản ứng, Nhi thẳng tay đâm thanh kiếm xuống bả vai khiến cô ta hét lên. Nhi rút thanh kiếm rồi vùng mạnh, máu văng khỏi lưỡi kiếm, cô lạnh lùng nói:

- Nợ đã thanh toán xong, đừng hận tao mà hãy hận bản thân mày, chính mày đã làm tổn hại tới bạn tao nên bây giờ bản thân mày phải lãnh hậu quả. Nên nhớ “có vay thì có trả”.

Kỳ chạy đến ôm cô vào lòng lay lay cô tỉnh dậy nhưng lại chẳng có tí phản ứng nào, anh hoàn loạn liên tục gọi tên cô:

- Vy, Vy à! Em tỉnh lại đi!... không được anh sẽ đưa em đi bệnh viện.

Nói rồi anh bế cô lên chạy ra khỏi nơi tanh nồng mùi máu, Oanh chạy theo để phụ giúp anh lo cho cô. Anh đặt cô lên ghế sau xe để đầu cô tựa vào vai Oanh rồi lên ghế lái chính chạy nhảy đến bệnh viện.

Ken đi đến chỗ Thùy Linh, nhìn gương mặt đầm nước mắt anh cũng thấy hơi tội nghiệp coi như anh làm một việc trái ý mọi người là giúp cô ta gọi cho bệnh viện đến đón đi bằng bố, haiz coi như anh làm việc thiện một chút vậy:

- Alô! Bác sĩ Quân, cho một xe cứu thương đến căn nhà bỏ hoang ở ngoại ô, địa điểm cụ thể tôi sẽ gửi sau.

- [Được, anh đợi khoảng 10 phút xe sẽ tới đó]

- Ừm

- [Vẫn lạnh nhạt như lúc tr---]

Câu nói chưa nói xong đã bị Ken tắt máy ngang, anh gửi địa chỉ đến cho bác sĩ Quân rồi cắt điện thoại. Anh quay lưng bỏ đi để lại Thùy Linh một mình giữa đám lính nằm la liệt dưới sàn hưởng thụ mùi tanh nồng của máu.

.....

BỆNH VIỆN

《Phòng hồi sức》

Thân ảnh cô đang nằm một mình trên chiếc giường bệnh, gương mặt trắng bệch vì mất quá nhiều máu, tiếng ‘tít... tít’ cứ vang lên đều đặn của máy đo chỉ số nhịp tim và huyết áp khiến căn phòng trở nên thật buồn và ảm đạm.

Anh ngồi trên chiếc ghế chờ đếm từng phút từng giây chờ đợi cô tỉnh dậy. Bỗng cánh cửa phòng bật mở, cô y tá bước vào nói với anh:

- Chào anh! Anh là người nhà của bệnh nhân phải không ạ? Bác sĩ muốn gặp anh.

- Vâng.

Anh đi ra khỏi phòng không quên ngoái nhìn cô một lúc rồi mới đi tiếp.

Anh đang ngồi đối diện với bác sĩ điều trị, ông ta đang thông báo cho anh về kết quả kiểm tra của cô. Nội dung là cô bị chấn thương phần mềm vùng bụng, đầu bị va chạm nhẹ, vết thương khá nặng ở vai phải và phần ống quyển chân trái bị nứt. Anh nghe mà tai cứ ù ù, lòng đau như cắt, đối với anh cô nhỏ bé như vậy mà đã chịu đựng hết bao nhiêu tổn thương nặng nề cô thật là kiên cường.

Trở về phòng bệnh, cô vẫn nằm bất động trên giường, anh nhìn cô trù mến đưa tay vuốt ve mái tóc đen mượt mà. Anh khẽ nói:

- Em mạnh mẽ lắm nhưng hãy mềm yếu một chút để anh được bảo vệ em, để anh có cơ hội che chắn cho em, làm một người có thể cho em sự tin tưởng an toàn khi ở bên. Nếu bây giờ em nghe được... haha... chắc em sẽ hỏi vì sao anh lại muốn làm như vậy. Vì đơn giản là...

Anh cúi xuống bên tai cô khẽ nói:

- Anh yêu em

.....

Hết chương 25

E hèm... My đã quay trở lại và lợi hại hơn xưa, kkk sau 4 tháng không đăng truyện các bạn đừng vội nghĩ rằng My bỏ truyện nhé, chỉ là My ần thân mấy tháng để rèn luyện văn phong cho tốt và kết quả thì My xin nhờ các bạn nhận xét giúp nha. Xin các bạn đừng bơ My, yêu các bạn.

Có nhiều bạn ib hỏi mình một số câu hỏi nhưng trong đó có một câu hỏi được nhiều bạn hỏi nhất là: “Bản thảo viết tay của bạn và bản đăng trên trang onl có giống nhau không?”

Mình xin trả lời là 50/50. Vì bản viết tay chỉ là bản demo (thử nghiệm) thôi khi đăng lên trang onl thì mình sẽ lấy cốt truyện trong đó. Còn văn phong thì có một vài phần mình giữ có một vài phần mình sửa lại, thêm ý vào hoặc lược bớt. Vì vậy bản viết tay của mình chỉ giống 50% bản trên trang onl.

Mời các bạn đón đọc chương 29: Tránh mặt

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Muốn gần nhưng lại xa

Sau hai ngày nằm viện vật và cuối cùng cô cũng được trở về ngôi nhà thân thương. Thật ra là phải một tuần mới được về nhưng cô đặc biệt chứa ghét mùi bệnh viện nên trốn về sớm. Cô lao vào giường rồi đánh một giấc thật đã.

Anh vừa đi gặp giám đốc về định tắm rửa thay quần áo rồi vào bệnh viện thăm cô, nào ngờ vừa mở cửa phòng anh giật mình khi thấy cô nằm trên giường ngủ với một tư thế ôi thật là bá đạo. Anh thở dài: “Trốn viện rồi”, anh lấy điện thoại gọi cho bệnh viện bảo họ làm giấy xuất viện mai anh đến ký xác nhận. Anh gác máy mắt nhìn về phía cô, bỗng anh thấy vết máu đỏ thấm qua lớp vải trên vai áo của cô liền chạy đi lấy hộp cứu thương rồi ngồi xuống bên cạnh cô. Mà vấn đề khó khăn bây giờ là làm sao để anh thay băng giúp cô đây, nếu muốn thay thì anh phải cởi hết áo của cô ra mới làm được nhưng mà nếu làm vậy thì xác định anh sẽ bị một cước tống thẳng vào mặt cho mà xem. Nhìn miếng vải băng ngày càng đỏ anh liền đánh liều “thôi, chịu ăn đắng vậy”, anh cởi xong chiếc áo sơ mi trắng mà mặt đỏ ửng lên như trái gấc chín, lần đầu tiên anh cởi áo một người khác giới, ôi! Anh cảm thấy thật xấu hổ. Anh gỡ bỏ lớp băng cũ rồi thay vào một lớp băng mới, nhìn vết thương của cô mà anh thật xót, sao cô lại có thể chịu được nó cơ chứ? Nó rất sâu, vết thương này sẽ để lại sẹo rất to. Bất chợt anh nhìn thấy một vết sẹo trên bả vai gần chỗ bị thương, nó khá nhỏ và dài khoảng ba hay bốn cm, vết sẹo này có vẻ đã lâu. Anh thắc mắc sao cô lại có nó nhỉ? Đang mắc kẹt trong mớ suy nghĩ anh quên bém đi việc phải mặc lại áo cho cô, nào ngờ cô tỉnh dậy và việc tiếp theo là anh bị ăn một cú vào mặt đúng như dự đoán. Lần này cô đánh nhẹ vì biết anh đã giúp cô thay băng vết thương, cô khoát lại áo rồi nói:

- Cái đồ dê xồm, định lợi dụng lúc tôi đang ngủ để anh thực hiện hành vi đen tối à? Hừ, đừng hòng.

Anh xoa xoa bên má phải bị đánh mà nói:

- Ai nói tôi dê em? Tôi có lòng tốt giúp em thay băng vết thương thôi mà còn bị em đánh, hừm đúng là làm ơn mắc oán.

- ồ! vậy cảm ơn cái lòng tốt của anh và cũng xin lỗi nha... ple ple, hừ. Lợi dụng người ta mà còn biện minh.

- Em..

Anh tức mà không nói nên lời, đành lặng thinh đi lại tú lấy quần áo rồi đi tắm trong sự bức bối như nhói. Anh thả mình vào dòng nước mát lạnh, nhắm mắt tận hưởng sự thoải mái dễ chịu sau một ngày làm việc mệt mỏi. Sau một thời gian khá dài ngâm mình trong bồn tắm anh bước ra với bộ đồ ngủ hình con chó với cái khăn trên đầu, tóc rũ xuống còn vương vài giọt nước. Cô đã ngủ, anh phải công nhận cô có biệt tài ngủ rất nhanh và ngủ trong mọi hoàn cảnh. Anh kéo nhẹ tấm chăn lên ngang bụng để cô đỡ lạnh, bỗng điện thoại của cô reo lên báo nhận tin nhắn, anh mở lên thì ra tin nhắn từ cái tên Ken gì đó, anh mở tin lên và đọc, nội dung khiến anh muốn đập tan cái điện thoại rồi giết luôn tên Ken:

“Ken: Em sao rồi?”

Vy: Không sao, em ổn mà.

Ken: Ăn uống được không? Hay anh chở em đi ăn nha?

Vy: Không cần đâu anh.

Ken: Em có chắc là mình ổn không?

Vy: Chắc mà! Anh lo xa quá, em khỏe như trâu vậy mà.

Ken: Ừm, vậy anh hỏi em điều này được không?

Vy: Anh cứ hỏi đi!

Ken: Vũ Kỳ có yêu em không?

Vy: Em không biết, mà chắc không đâu, trời! Hấn đòi nào mà để ý tới em. Nếu mà có chắc trời sập. Hihhi.

Ken: Vậy em có yêu hấn không?

Vy: Chắc không..

Ken: Nếu không yêu Vũ Kỳ vậy tại sao em lại đồng ý chuyện kết hôn với hấn?

Vy: Vì ba em muốn và cũng vì em muốn trả thù tên Hoàng Nam.

Ken: Nếu vậy... em có thể cho anh cơ hội không?

Vy: Cơ hội gì?

Ken: Cơ hội làm người yêu em được không?

Vy: ken anh nói gì vậy? Anh đang đùa à?

Ken: Anh không đùa, anh nói thật đấy! Và câu trả lời của em..

Vy: Anh Ken, em cần thời gian, trả lời bây giờ là quá vội.

Ken: Được rồi anh hiểu, vậy em cứ từ từ mà suy nghĩ rồi cho anh câu trả lời lúc nào cũng được.

Vy: Cảm ơn anh! Em buồn ngủ rồi, bye anh.

Ken: Bye.”

Anh nắm chặt điện thoại trong tay, con tức giận bùng phát. Anh gọi cô dậy, bị phá bình trong lúc ngủ cô cau mày khó chịu:

- Anh làm gì vậy?

Anh đưa điện thoại lên trước mắt cô hỏi:

- Đây là gì?

Nhìn rõ được vật trước mắt cô vội dụi lại, đầu đi. Anh càng tức giận hơn, quát:

- Anh hỏi em đây là gì?

- Anh đọc rồi đúng không? vậy sao còn hỏi?

Anh đè cô xuống giường kiềm chặt hai bàn tay đang vùng vẫy phản kháng lại, càng vùng vẫy thì anh nắm càng chặt hơn, cố gắng thoát ra nhưng không được cô thôi không phản kháng mà hỏi:

- Anh định làm gì?

- vậy câu trả lời của em cho gã Ken đó là gì? Tôi rất muốn biết, em nói cho tôi nghe đi!

Anh đang đưa cô vào thế bí, cô im lặng tránh né không nhìn vào anh. Anh hỏi tiếp:

- Sao nào? Nói anh nghe đi! Em có yêu hắn không?

- Tôi yêu hay không là quyền của tôi, anh là gì mà tôi phải trả lời anh?

- Là gì? Tôi là chồng sắp cưới của em nên tôi có quyền được biết.

Cô cười:

- Chồng sắp cưới? chỉ là danh phận thôi, ta đâu có yêu nhau thì mắc gì anh phải ghen chứ?

- Nhưng TÔI YÊU EM, tôi đã yêu em mất rồi em có biết không?

Cô sững sờ trước câu thổ lộ của anh, gương mặt trắng bệch chuyển sang đỏ hồng, cô vùng vẫy một lần nữa cố thoát ra:

- Nhưng tôi không yêu anh, anh thả tôi ra đi!

Cô la hét nhưng rồi môi cô đã bị anh kiềm hãm, mắt cô mở to, cứ như có một dòng điện chạy qua người, cô nhận thức được tim mình đang đập mạnh như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực. Cô đẩy anh ra, chạy khỏi phòng.

- “gì thế này? Tim mình sao cứ đập loạn lên như vậy? Anh ta nói yêu mình sao? Không thể nào, trời ơi! Chuyện gì thế này?” một loạt câu hỏi cứ hiện ra trong đầu cô, cô cứ thế mà chạy trốn khỏi anh.

Rời nhà với chiếc Black Royal cô gọi cho Nhi, Nhi bắt máy với giọng ngáy ngủ:

- Alo! Ai đó?

- Tao nè.

- Tao là con nhỏ nào?

- Con Vy nè, tỉnh ngủ giùm con cái.
- Có chuyện gì mà gọi tao giờ này hả?
- Um... tối nay tao qua nhà mày ngủ ké nha?

Thấy lạ Nhi liền hỏi:

- Sao? Có chuyện gì hả?
- chuyện dài lắm để qua nhà mày tao kể cho
- đừng qua nhà tao không có ai ở đó đâu, tao ngủ bên nhà con Oanh nè, có Ngân ở đây nữa, mày phăng xe qua đây.
- Đồng đủ dữ ha, tao tới liền. Bye.

Cô nhún ga chạy đi. Anh đứng trên ban công nhìn theo bóng dáng chiếc xe màu đen đang dần khuất dạng sau những hàng cây, gương mặt anh thoáng buồn, tiếng của ông quản gia vang lên sau lưng:

- Thưa cậu chủ, cô Vy đã rời khỏi nhà rồi ạ.
- Cháu biết rồi, bác ra ngoài đi cháu cần ở một mình.
- Vâng.

Ông quản gia im lặng rời khỏi phòng để lại anh một mình trong căn phòng đó với những suy nghĩ đang dần hiện ra trong đầu. Anh đã nói ra cảm giác trong tim mình nhưng lại bị cô từ chối. Tại sao chứ? Sao anh lại nói ra? phải chỉ lúc đó anh kiểm chế được cơn nóng giận thì cô đã không bỏ đi. Bỗng anh đứng dậy đi ra khỏi phòng đến gara lấy xe rồi đi đến quán bar Rosy, anh gọi một chai rượu Whisky và tìm một góc khuất để tránh bị làm phiền.

Rosy là nơi khét tiếng về buôn girl và vũ khí. Các cô gái ở đây ăn mặc sexy nhảy nhót, chuốt rượu cho mấy tên đại gia ăn chơi, một vài nơi tối và khuất thì thường là trọng điểm của những cuộc giao dịch vũ khí ngầm.

Dù ngồi trong góc khuất nhưng sức hút của anh đã thu hút ruồi lả la đến. Một cô gái diện bộ váy thiếu vải đến ngồi cạnh anh, tay vuốt ve yếu điệu:

- Chào anh! Anh uống một mình hả? Để em uống với anh nha?

Anh vung tay cô ta ra rồi quát:

- Đi chỗ khác.
- Anh có chuyện buồn hả? Để em giúp anh giải sầu nha?
- BIẾN ĐI! Anh quát lớn.

Cô ta đứng dậy hậm hực bỏ đi. Anh vẫn ngồi đó uống hết ly này đến ly khác cho đến khi chai rượu hết sạch.

.....

Hết chương 29

Mời các bạn đón đọc chương 30

Bạn đang đọc truyện *Siêu Sao Và Cô Vợ Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.